

Aleksandrs Grīns.

22. jūnijs un tā nozīme.

Dvīdesmit otrais jūnijs, kurā pirms 15 gadiem latvju un igauņu ieroči uzvarēja vācu ieročus, ir palicis par visu Latvijas brīvības kara varoņu pieminēšanas dienu. Šai dienā mūsu tauta atceras tos, kuri pirmie cīnījās par Latviju pie Ventas un Melnupes krastos; piemin pašus Cēsu kauju dalībniekus un atceras Bermonta pulku uzvarētājus, atceras savus kara pulkus, kas izdzina lieliniekus no Latgales. — Visiem, kas likuši savas dzīvības kļā par latvju zemes un tautas neatkarību, 22. jūnijs ir slavas un suminājumu diena. — Goda diena tiem, kuri dzīvi pārnākuši no ciņu laukiem. — Godbijīgas pieminēšanas diena varoņiem, kas kauju lauku blāzmas apstaroti, aizgājuši nāvē, palikuši turpat kaujlaucos, vai apgulušies Brāļu kapos dusēt. Latvijas zemei pieder viņu trūdi, latviešu tautai viņu varoņgars. Šis gars ir izdarījis brīnumu.

Ciņās un kauju laucos no mazā pulciņa izauga Latvijas nacionālā armija un gadu vēlāk, pēc Rīgas ieņemšanas ciņām, pēc Cēsu kaujām un bermontiešu aizdzīšanas, mums stāvēja frontē pret sarkaniem jau 200 reizes lielāka armija, apbruņota pa lielākaļai daļai no ienaidniekam tieši kaujās atņemtiem ieročiem.

To varu, kas deva milzīgo incerciju Latvijas spēku lavīnai, mēs zinām visi. Tā bija valsts dibinātāja un viņas atjaunotāja Kārļa Ulmaņa lielā nesatricināmā ticība savai tautai un viņas liktenim. —

Grūts, mainīgs, bet galu galā vienmēr augšup vedošs ir bijis Latvijas liktenis atbrīvošanas ciņu laikā. Valsts valdība, pēc republikas proklamēšanas, neatradusi pietiekoši atbalsta pašu tautā, spiesta atstāt galvas pilsētu. Ventas krastos tomēr nostājas pretim lieliniekiem 250 vīru un jaunekļu — vienīgais jaunās valsts bruņotais spēks. Visu pārējo teritoriju, kas uz austrumiem no Ventas, ieņem komunistu pusē pārgājušie latvju strēlnieku pulki un Maskavas sūtītais karaspēks. —

Jāmeklē sabiedrotie, jāmeklē aktīva palīdzība. — Par tādu palīgu, kuram gan prātā savtīgi nodomi, kļūst landesvērs un Vācijas karaspēks. Jaunās kaimiņu valstis nevar sniegt Latvijai palīdzību: tās pašas cīnās ar sarkanajiem iebrucējiem.

Kalpaka sāktais un Baloža turpinātais Dienvidlatvijas atbrīvošanas

gājieni apstājas uz Lielupes krastiem vācu intrigu dēļ: viņi grib izmantot situāciju un pārvērst Latviju par savu vasalvalsti, padarīt Latvijas zemi pieejamī vāciešu kolonizācijai. — Kad likumīgā Latvijas valdība noraida šīs prasības, vācu politiķi dod mājienu landesvēram, kurš sarīko 16. aprīļa apvērsumu un lūko celt valdības godā māc. Niedru un citus vācu rokas pušus.

Lai sagādātu šai, latviešu tautas neatzītai pseidovaldībai zināmu populāritāti, vāci beidzot — maijā — sāk kara gājienu pret lielinieku okupēto Rīgu, kurū bij iespējams atbrīvot jau marta mēnesi.

Tak pa šiem pārbaudījumu mēnešiem ir nemitīgi audzis pašu latvju karaspēks. No Kalpaka bataljona jau izaugusi Baloža brigāde, un arī Ziemeļlatvijā radušies divi pulki. Viens no viņiem dzen lieliniekus ārā no Vidzemes Malienas; otrs pulks iet uz Cēsīm, bet te satiekas ar landesvēru, kurš kā vācu spēku avangards zem lielinieku vajātāju maskas, grib okupēt latvju Vidzemi un iet tālāk, iepemti arī Igauniju, lai abu jauno republiku vietā varētu veidot vietējo vācu valdību un Vācijai paklausīgu vasalvalsti.

Vācu plāni šai laikā ir ļoti plaši: sakauti rietumos, tie grib iegūt sev revanša karām plašu bazi austrumos. Viņi to cer sasniegt, nostiprinādami Baltijā, lai tad sāktu pret pad. Krieviju kara gājienu.

Vācu nodomu pionieris Daugavai ziemeļos ir landesvērs. Teikdams ejot pret komunistiem, viņš ielaužas Vidzemē, aiziet līdz Cēsīm, kur tam stājas celā latviešu Cēsu pulks, tagadējā ģenerāļa Berka vadībā. — 6. jūnijā notiek pirmā kauja, latviešu kauja ar landesvēru, kurā vācu skaitliskais un bruņojuma pārspeks piespiež latviešus atkāpties Raunas kra-

stu pozīcijas. Sākas stāvokļa noskaidrošanas sarunas, bet abām pusēm skaidrs, ka ar sarunām vien nekas nebūs līdzēts, ka atkal runās ieroči. —

Vāciem nāk palīgspēki. Cēsu pulkam steidzas palīgā igauņi, ģen. Laidonera sūtīti, pulkv. Rēka (Reek) vadīti. Vācu skaits apmēram līdzinās latvju un igauņu kopskaitam, bet vāciešiem ir milzīgs tehniskais pārsvars, ļoti daudz ložmetēju un daudz lielgabalu.

Vāci pirmie uzsāk kauju. Dzelzdivīzija, ko Niedras valdība pieņēmusi savā dienestā, iet pār Gauju un caur Straupi ar likumu, tiekdamās nokļūt latvju-igauņu galveniem spēkiem sānos. Landesvērs gar Gaujas kreiso krastu iet frontālā uzbrukumā, un viņam izdodās pārraut latvju-igauņu fronti: landesvēra avangards, Malmedes un Jenas trieciņa bataljoni, aizlauzās vistālāk, nonākdami līdz Liepas un Startu muižai. Līdz Valmierai, kur atrodas jauno sabiedroto stābs, vāciem vairs ko iet tikai kādi 10 kilometri.

Rēkam nāk palīgā jaunas igauņu daļas Kuperjanova un Kaleva-Maleva bataljoni. Tieši no vagoniem viņi metas kaujā, atspiež vācus no Lodes, izsit no Startu muižas. Citi igauņu un latvju spēki uzbrūk landesvēram no sāniem, un viņš jūt, ka ir ieskrējis maisā, kuŗa gals var ātri aizrauties ciet.

Landesvērs sāk atkāpties, izsitas ar lieliem zaudējumiem cauri un nekārtīgi bēg atpakaļ uz Rīgu, sākdam turēties tikai Juglas pozīcijās.

Juglas kaujas piespiež vācus sākt pamiera sarunas, lai gūtu iespēju izvākties no Rīgas.

Pēc vācu aiziešanas pagaidu valdība varēja atgriezties Rīgā un vadīt bruņoto spēku tālāko organizēšanu. Tie bija nepieciešami nevien Latgales atbrīvošanai, bet arī tāpēc, lai galīgi padzītu no Kurzemes un Zemgales vācu kara pulkus, kas bija sākuši tur organizēties jaunam kara

gājienu pret Latvijas valsti zem krievu maskas, šoreiz avantūrista Bermonta vadībā. Faktiskie rīkotāji tomēr bija paši vāci — revanša kara gribētāji, jo vēl nebija atsacījušies no saviem nodomiem Austrumeiropā. Viņu plānus un pasākumus cītīgi atbalstīja krievu monarkisti. Uzvarot šai vācu-krievu monarkistu savienības armijai ciņās pie Rīgas, būtu ienīcinātas nevien Baltijas valstis: Krievijā atjaunotos monarkija, Vācijā arī, un pēc kāda laika, vāciem izdevīgā brīdī, rastos jauns pasaules karš, ar Franciju un Angliju. —

8. oktobrī bermontiešu armija sāka virzīties pret Rīgu. Viņas pārspeks bija tik liels un trieciens tik smags, ka mūsu vāji apbruņotie pulki 10. oktobra rītā atradās Daugavas labajā krastā, un pati Rīga kļuva par kara lauku. Ciņas ieilga, bet jau 15. oktobrī bija izdevies mums iegūt atbalsta vietu Daugavas ietekas kreisajā krastā, kur latviešiem palīdzēja sabiedroto eskadras lielgabali. No šīs atbalsta vietas, to plēšot arvien plašāku un draudot Pārdaugavā sašēdušiem vāciem ar apiešanu no sāniem, mums izdevās 3.—11. novembra kaujās salauzt bermontiešu galveno spēku pretestību un piespiest viņus atkāpties no Rīgas. 11. novembra rīts bija uzvaras rīts.

Pēc tam drīz krita Jelgava un vācu-krievu kara pulki nekārtībā atstāja Latvijas teritoriju. Mūsu armijas spēki kļuva brīvi Latgales atbrīvošanai. — Tā sākās 3. janvārī ar Daugavpils ieņemšanu. — Gadu iepriekš Latvijas valdība un viņas pirmās karavīru rotas bija atstājušas Rīgu, aiziedamas preti nezināmai un, likās, drūmai nākotnei. Šai ciņā gadā bija izcīnītas daudzas smagas un varonīgas kaujas. Bermonta atsišanas karā mums bija lielāki spēki, un 11. novembra uzvaras nozīme nav mazāka par Cēsu uzvaras nozīmi. Tak Cēsu kauja kļuvusi par mūsu neatkarības kara simbolu, un tāpēc, ka te tieši sastapās ciņā krūti pret krūti mūsu senie kalpinātāji — vācu baroni un divu jaunu republiku jaunais karaspēks. Tā bija kauja, kurā zemnieks bija nostājies izšķirošai ciņai pret muižnieku. — Tāpēc arī 22. jūnijs tā iespiedies mūsu tautai piemīnā un ieņēmis pirmo vietu starp kara varoņu pieminās dienām. Šī diena bija arī tā, kurā ar latvju un igauņu asinīm bija likti abu valšku nesaraujamās brālības pamati, Baltijas valšku savienības pamati.

Ar NIVEA gaisā un saulē!

PAREIZI SAUĻOTIES

pārēzi jemt gaisa peldes, tas no svara. Jo Jūs taču negrāt dabūt saulesdegumu, bet gan būt skaisti bīni iedeguši! Tādēļ: „Ar Nivea gaisā un saulē!” Vienmēr iepriekš ievietes un sauļot es ar sausu seju mani. Ier vēšanu pēc vejadzības atkarot! Panākumi? Skaists dabīgs ādasbrūnums un svaigiveselīgs izskats.

Nivea-Creme: Ls. 0.50-1.60 / Eļļa: Ls. 0.90-2.50

Rūpn. A. S. „Pilot-Rīga”, Rīga, L. Altonavas ielā 19

Ed. Virza.

Vadonim.

Mēs latvieši dzīvojam tagad tik lielā laikā, kādus vēsture liek pārdzīvot tikai izredzētām paaudzēm. Pēc gadu desmitiem, kad pa šīm ielām un šiem lauku ceļiem staigās citu lauztu paaudzes, tās ar izbrīnēšanos un godbijību ies garām kapiem, kur atdusēsies mūsu laikmeti un šī laikmeta veidotāji. Visi sacis mūs laimīgus esam, ka mums ir bijusi izdevība būt varenu notikumam līdzdalībniekiem un lieciniekiem. Tie sacis, ka te gul tie, kas piedzīvoja nakti, kad sagruva dubļu, netīrumu un nacionālās nodevības režīms un cēlās augšā jauna kārtība un jauna brīvība.

Bet laikmeti, kas iet un nāk, nav ne ievērojami, ne neievērojami. Tikai cilvēki tiem uzspiež varenības zīmogu. Un mūsu laime ir tā, ka mūsu vidū dzīvo cilvēks, kuŗa radīšanai latviešu tauta ir sakopojusi daudzu paaudžu spēkus un kam pašam ir bijis spēks pašķirt svabādu ceļu daudzām paaudzēm. Tas ir Kārlis Ulmanis, lielākais latviešu vīrs kāds mūsu tautai bijis kopš leģendāro karāļu Viestura un Nameiša laikiem. Mēs vēl nevaram ne pilnīgi saprast, ne novērtēt viņa nozīmi. Viņa paša sabangotie ūdeņi vēl ir pārāk nemiēriģi ap viņu, lai viņš tajos atstarotos visā pilnībā. Mēs tikai redzam un jūtam, ka vēstures dvaša nāk no viņa vārdiem un darbiem. Ar stipru roku viņš ir apzīmojis tagad savu laikmetu un tas vairs nav sajaucams ne ar vienu.

Darbs, ko viņš tagad veicis, pārspēj savā diženumā, 18. novembra darbu. Toreiz latviešu tauta nometa savas važas, bet ne ar ko neierobežota partiju savvaļā pacēla galvu, nodevību sajauca ar pakalpošanu Tēvijai un tirgošanos dēļ patmīlīgām interesēm nosauca par politiku. Šinīs nekautrīgās politikas dzirnavās samala visu, ko latvieši sauca par savējo. Mūsu dzīve pārvērtās milzīgā purvā un latvietis ar šausmām redzēja sevi tajā iegrimstam, bet grīmdams viņš vēl balsoja uzticīgs līdz pēdējam.

Kārlis Ulmanis ir nācis no vecas Zemgales zemes, no tiem Latvijas novadiem, kas tik auglīgi visādu ievērojamu latviešu darbinieku radīšanā. Viņš nevienam brīdī nestāvēja nenoteiktībā starp divām izvēlēm — režīma interesēm un mūsu valsts interesēm. Un kad šis demokrātiskais režīms nāca sadursmē ar Latvijas brīvu attīstību, viņš nogāza šo režīmu un latviešu tauta nu var atkal atlikties taisna, kā taisns atliecas saliekts bērzs.

Šis vadonis, šis nacionālās idejas askets ir kļuvis par krustceļu, kur sastopas visi latviešu nodomi, lai no šejienes izietu uz visiem apvārsņiem un pārveidotu tos. Bet ne tikai lielas domas un liela iedvesme ir pēmušas viņā mājvietu. Kas reti gadas — nacionāls stratēģis, nacionāls taktiķis Ulmanis ir apvienojies un šis pēdējais viņā ir lielāks par pirmo. Tas vienīgais nodrošināja uzvaru, iz-

vēloties līdzekļus un gadu, mēnesi, dienu, stundu un minūti. Šī neklūdīgā izrēķināšana un izvešana ir viņa politiskās ģeniālītātes augstākais pierādījums.

Bet kas ir ģeniālītāte? Ta ir agrāko paaudžu atmošanās vienā cilvēkā. Ulmanis nekad nebūtu paveicis to, ko viņš veicis, ja viņš nebūtu sajutis uz savas pieres šo latviešu paaudžu elpu. Viņš ir gājis šīs elpas vests. Un šīs dienas, kas ir bijušas tīkko un kas vēl nāk, ir ne tik vien visgavilējošākās, bet arī vistrāģiskākās viņa mūžā. Viņš ir nonācis lielajā vientuļības virsotnē, kur nav cita padoma, kā tikai paša, kur nedzird neko citu, kā tikai savas sirds pukstēšanu. Ne tik vien savas zemes smagumu, bet visus tajā dusošos likteņus viņš ir uzņēmies uz saviem pleciem.

Mēs esam svinējuši un piedzīvojuši daudz lielisku uzvaru, bet šī ir varēnākā par visām. Arājs, kas ar laukā, sējējs tīrumā, uz slieģšņa sēdoša māmuļa adīkli rokā, pār grāmatu noliecies zinātnieks, visi šo vēsti dzirdēdami apstājas un nometa savu darbu un viegli nopūtās. Zīle, no Rīgas torņa laizdamās, nodziedāja to latviešu māju vārtu staba galā. Un šajā brīdī visi atminējās vīru, kuŗa dvēseles dziļumā iedziedājās pirmais gailis, vēstīdams Latvijas lielās dienas atnākšanu.

Akc. sab. «Lenta»

Mārupes ielā 10

Prof. Dr. ing. h. c. M. Bīmana 70 gadu jubileja.

1934. g. 1. maijā prof. Dr. ing. h. c. M. Bīmanis atskatījās uz nostalgātiem 70 dzīves gadiem. Atzīmēdami šo brīdi, kolleģi — mācības spēki, godināja sirmo zinātnieku ar sanāksmi Universitātes aulā un kopā ar to pakavējās atmiņās par veikto darbu, kas ir bijis ļoti plašs un sācies tālu ārpus Latvijas — Maskavā. Tur jublārs ilgus gadus nostrādājis pie lielās pilsētas kanalizācijas iekārtošanas, ievērojot modernākās atzinās sanitārtēhnika, ievērojot ekspluatācijas lietderību turpmākiem laikiem. Jublāra spējas un zināšanas pamudinājušas Krievijas valdību un Maskavas pilsētas pašvaldību iecelt viņu par daudzu svarīgu komisiju pastāvīgu locekli, kur pārsprīst un doti atbilstīgiem ietaulāumiem visas Krievijas plašajā mērogā. Latvijas Universitātes inženierzinātņu fakultātes organizētāji jublāru pašā sākumā līdz iejemt sanitārtēhnikas katēdri un pārnākt uz Rīgu. Te jublārs savas zināšanas un piedzīvojumus iegulda jaunajā Latvijas inženieru paaudzē. Arī Latvijā jublārs aicināts līdzdarboties daudzās komisijās; daudzās tehniskās komitejās, komisijās, savienībās un biedrībās ir priekšsēdis un valdes loceklis. Tādā veidā jublārs jūtamī ietekmē mūsu valsts tehnisko attīstību. Latvijas Universitātē jublārs pildījis dažādas administratīvus uzdevumus un bijis Saimniecības padomes loceklis, prorektors, rektors, bijis un tagad ir inženierzinātņu fakultātes dekāns. Līdzās visam tam jublārs vīc zinātnisku darbu un vairāki ietaulāumi nobeigti un publicēti. Jublārs arī ne vairās no līdzdarbības sabiedriskās organizācijās un ir vērtīgs loceklis, kā rūpīgs vērotājs un jaunu domu sekmtājs.

Plašo un daudzpusīgo darbu novērtējums ļauj nākt pie slēdziena, ka jublāra persona jaunai inženieru paaudzē var nodert kā spilgts paraugs profesionālās ētikas iemlesojuma zinā.

Par daudzpusīgo un sekmīgo darbību, par neizsīkstošo enerģiju un darba prieku Latvijas labā, jublāram piešķirtas goda zīmes un Triju zvaigžņu ordena augstākā šķira.

Pirmo latvju brīvības cīņītāju atcere.

„Liduma” 9. Augstie svētki.

Gaujas attakas malā starp ģimeņu dārziņiem daudz gadus Valmieras pilcētas aizmirsta un neapkopta atradās 10 latvju zemnieku cīņītāju apglabāšanas vieta.

Kad «Lidums» toreizējā pilsētas valdē nāca ar lūgumu atļaut šo zemes stūrīti uzpost, izrādījās, ka arī šī vieta jau ierādīta apstrādāšanai. Galu galā tomēr atļauju uzpost šo kritušo zemnieku atdusas vietu dabūja un ar Valmieras kara apr. priekšnieka pulkv.-leitn. Zvirbuļa un citu Valmieras pilsonisko darbinieku laipnu atbalstu varēja sākt uzpošanas darbu. Ar smīnu raudzījās dažā valmierieši acs uz studentiem, kas atbrauca strādāt A. svētku darbu. Bet sestdienas vakarā 2. jūn., kad «Liduma» saime, dziedot tautas dziesmas, veica pēdējos darbus, atnāca pirmie viesi — kauguriešu tuvākie saimnieki, kas sapratuši mūs — dēlus, sirsniņās, neliekuļotās sarunās apliecināja savu godbijību kritušajiem un prieku par veikto. Arī lidumnieši jūta sirsniņu prieku, ka lauku sēta ir tos sapratusi un neraugās vairs uz studentu ar smīnu, bet gan kā pašu sētas dēlu.

Pēc tradicionālās, Gaujmalā pie ugunsкура stāstos un atmiņās pavadītas nakts un svētdienas rīta, kad lidumnieši pulciņos apskatāja pilsētu un apkārtni, sākās vienotnes Augsto svētku akts. Svinības atklāja «Liduma» vecākais K. Jurb ergs, norādīd uz vienotņu tradīciju — akadēmisko gadu noslēdzot svinēt Augstos svētkus, vedot studentu atpakaļ uz dzimto sētu, vienojot kopējā darbā par svētību mūsu tautai un kultūrai. Lidumnieši atnākuši teikt kritušajiem zemniekiem, pirmajiem brīvības cīņītājiem, ka viņu ilgas ir piepildītas — šī zeme, šī tauta ir ieguvusi 15 gadu atpakaļ ne tikai savu neatkarību, bet tagad 15. maija dienās arī brīvību. Ja valsts un tēvzeme sauks, arī tagad zemnieks ies to aizstāvēt, kā to viņš jau darija strēlnieku gaitās un cīņā pret lieliniekiem un vācu iebrucējiem 1919. gadā. Un latvju students ies ar viņu! — Visi vienojas tautas lūgšanā. «Liduma» vecdraugs prof. A. Švābe savā aka-

dēmiskajā Augsto svētku runā tēlo latvju tautas ciešanu ceļu, uzsvērdams, ka Kauguru zemnieku ārēji nenozīmīgā traģēdija 1802. gadā savā būtībā ir tomēr dziļa un iezīmē visas tautas traģediju. Šī Kauguru zemnieku sacelšanās nav bijusi bez pamata un sekām. 1802. gadā Krievijas ķeizars izdod rīkojumu, kas zemnieku beztiesisko stāvokli grib kautiņ mīkstināt. Bet muižnieki ar toreizējo gubernatoru rīkojumu tulkoja tik neskaidri, ka to varēja visādi izprast. 1802. g. maijā to nolasa visās baznīcās. 1802. g. oktobrī Kauguru zemnieki atsūtījuši delegāciju pie muižnieka ar lūgumu atvieglot viņu stāvokli pēc cara nolikuma. Delegāti aizmūrēti muižā. Tad naktī pa visu draudzi izplatījusies vēsts, ka delegāti apcietināti. Nākamā dienā visas draudzes zemnieki steigušies uz Kauguriem, lai glābtu savus brāļus. Bruņojušies gan sekumiem, dakšām, izkaptīm u. c. rīkiem. Zemnieki prasījuši atsvabināt viņu brāļus, tad viņi izklīdīšot mierīgi paši. Muiža solījusies atsvabināt apcietinātos, bet to vilcinājusies izpildīt 3 dienas, līdz 1802. g. 10. oktobrī atsteidzies ap 3.000 vīru liels karaspēks un muižnieki likuši atbildēt zemniekiem ar lielgabaliem. Daudzi toreizējie jaunekļi krituši, bet četrus aizdzinuši uz Sibīriju spaidu darbos. Tomēr šis asiņis nebija velti lietās, šis asiņis izliešanas atbalss aizsniedza caru un 1804. gadā Aleksandrs I. izdeva pirmo zemnieku likumus, kas bija sturakmens tālākām reformām. Prof. Švābe beidz vārdiem: «Tauta, kas neciena savus varoņus, neciena pati sevi.» Pēc tam runā profesors N. Ma ita (skat. rakstu), pēc kam lidumnieši un viesi nodzied «Pie tēvuzemes dārgās».

Tad «Liduma» vecākais K. Jurb ergs pasniedz Valmieras pilsētas galvam J. Ruģēnam albumu lūdzot pilsētu rūpēties par piemiņas vietas tālāko kopšanu. Izjustos vārdos lidumniešiem un vienotnei pateicas pilsētas galva J. Ruģēns, aprīnķa priekšnieks Prauliņš, kara aprīnķa priekšnieks plkv.-ltņ. Zvirbulis, Balt. lauksaimn. b-bas priekšnieks H. Endzeliņš. Kauguru pag. valdes un iedzīvotāju vārdā pateicas Jaunzems-

noliekot pie piemiņas akmeņa krāšņu vainagu. Vēl runā skautu vārdā Nesaule, solot arī skautu čaklās rokas piemiņas vietas tālākā izdailošanā. Vēl runā Latvju jaunatnes un komercskolas pārstāvji (noliek ziedus). Svinības slēdzas ar «Gaudamus», bet vēl labu laiku pēc tam studentī un viesi uzkavējās kritušo zemnieku atdusas vietā. Baltijas Lauksaimniecības biedrība ieradusies ar karogu, kas nostādāmie blakus «Liduma» karogam simboliski liecināja par studentu un zem-

nieku kopēju gaitu valstiskā darbā. Lidumnieši šķīrās no Valmieras un savu devīto Augsto svētku vietās daudz guvuši no tiem, kas svētkos no apkārtnes sabiedrības piedalījās. Pats darbs svētkus izveidojot un svinības saistīja studentus un apkārtnes pilsoņus jo ciešāk skaidram darbam tēvzemes labā. Lidumnieši ir pārliecināti, ka sabiedrībai ar «Liduma» 9. Augstajiem svētkiem tie savu labi domāto ierosinājumu būs devuši. Tas ir arī vienotņu Augsto svētku nolūks.

Vienotnes „Latviete” Augsto svētku svinības Pociemā.

3. jūnijā studenšu vienotne «Latviete», sekojot savām tradīcijām radīt ciešākas garīgās saites ar savu tautu, izbrauca uz Pociema pamatskolu svinēt savus Augstos svētkus. Svētku gadījumā vienotne «Latviete» ierīkoja un nodeva skolas īpašumā rakstnieka, netaiķa Antona Austriņa literārisko stūrīti.

Svinības, kurās piedalījās arī Antona Austriņa kundze ar meitiņu, iesākās plkst. 1 dienā ar Pociema pamatskolas pārziņa Baltiņa kunga ievada vārdiem.

Pēc tam vienotnes vecākā J. Zālīte teica atklāšanas runu, piekārties šīs dienas nozīmei, vienotņu augsto svētku mērķim un uzdevumam mūsu tautas gaišākas rītdienas

labā. Uzrunu nobeidza ar mūsu valsts himnu un pēc tam vienotnieces nodziedāja savas vienotnes himnu.

Latvietes svētkos sveicināja vienotnes «Zelmenis» un «Zaļās zemes» vecākie.

Sekoja referāts par Antona Austriņa dzīvi un darbību, deklamācijas un vienotnes dubultkvarteta nodziedātās dziesmas.

Vienotnes Augsto svētku svinībās piedalījās ļoti daudz ļaužu, kurus skolas zāle tikko spēja uzņemt. Sirsniņgas draudzības saites šīnī dienā vienoja Pociema skolas skolotājus ar pārzīni Baltiņa kungu priekšgalā, skolas padomes locekļus, pagasta darbveža kundzi ar kungu un aizsardžu un vanadžu organizācijas.

Latviešu vidusskolas absolventiem!

Svarīgā politiskā momentā Jūs esat saņēmuši gatavības apliecinību. Tiesības, ko piešķir šāda apliecinība, ir bijušas vienmēr morāliski saistītas ar pienākumiem, bet tagad brīvajā, atdzimstošajā Latvijā tie ir lielāki, kā jebkad. Valdība spraudusi sev mērķi radīt vienotu nacionālu patstāvīgu kultūru un izveidot tās garā latvisku Latviju. Valdības vārdā aicinu Jūs un visus citus Latvijas vidusskolu absolventus kalpot šai augstajai idejai, aizmirstot dažādību izcelsmē, mantas un sabiedrības stāvokli, kā arī darba apstākļos.

Latviešu mātes un tēvi devuši Jums latviešu asinis. Jūsu skolotāji un audzinātāji modinājuši Jūsos nāc-

onālu apziņu un veidojuši Jūsu valstisko domu. Un ja tas arī tā nebūtu bijis, tad tagad vēsture neatļaidīgi prasā, lai visa mūsu dzīve, sevišķi jaunatnes centieni, ievirzītos latviskā valstiskā gultnē.

Lai senču mantojums un tagadnes ieguvums iet Jums līdzī dzīvē un darbā un neatļaidīgi skubina un mudina Jūs visus, izglītos latviešu dēlus un meitas, darboties par godu latviešu tautai un par svētību topošai latviskai Latvijai.

Jūsu svinīgajā atlaišanas aktā apsveicu Jūs ar sekmīgu skolas gaitas, nobeigšanu un novēlu Jums centīgu darbu gribu un gaŗšu skatu nākotnē. L. Adamovičs.

Latviešu valoda — valsts valoda.

14. jūnijā kļuvis par vēsturisku dienu — ar ministru kabineta lēmumu izdots likums par valsts valodu, ar kuru latvju valodai ierādīta goda vieta, kura tai pienācās. Studentu saime šo notikumu uzņem ar lielu saīusmu, sevišķi vienotņu saime, jo nav bijušas veltas tās ilgas, par kurām agrāk atlika tikai klusi vēlēties. Vienotnes, kā zināms, kopā ar dažām nacionālām studentu organizācijām pirms apmēram gada iesniedza

visām bij. Saeimas latvju frakcijām pieprasījumu izdot likumu, ar kuru latvju valoda tiktu noteikta par valsts valodu.

Pirmā sieviete — docente L. U.

Ir Marija Tilmāne, dzim. 1889. gadā Šķībes pag. Jēģeros. Vidusskolu apmeklējusi Jelgavā. Studējusi Pēterpilī. Latvijas universitātē strādā no 1920. gada, vadīdama praktiskos darbus augu anatomijā un fizioloģijā. Papildinājusies Berlīnes universitātē pie profesora Peterfija.

Lētas zeķes

Mascotte

Izgatavotas no zeķu fabrikas Habek

Vienotnes „Ausmas” Augstie svētki.

Vienotnes „Ausmas” augstie svētki.
Svētdien, 3. jūnijā vienotne „Ausma” svinēja savus 4. augstos svētkus — nodeva Latvijas centrālajai tūristu biedrībai ausmu darbu kopojumu par Gaiziņa kalnu un tā, apkārtai (etnogrāfiskus, vēsturiskus, ģeogrāfiskus u. c. materiālus līdz ar uzņēmumiem).

Svētdienas rītā agri dodamies autobusus tālajā ceļā — uz Gaiziņkalnu. Laiks — brīnišķīgi jauks. Drīz vien izbeidzas Rīgas priekšpilsētas namu rindas, un mēs ieobraucam laukos. Mājas, druvas, meži un lauku plašums — kā tas atspirdzina aci, pēc pilsētas vienmuļīgajām ielām!

Braucam jau vairāk stundu. Apkārtne kļūst arvien kalnaināka, ainavas skaistākas. Drīz esam sasnēgušas stāvos Kangaru kalnus, vietu, ap kuru saistās daudz drausmīgu nostātu.

Pirmā pieturas vieta — pie Ērgļu kapsētas. Kāpjām augšā stāvajā kapu kalniņā pie mūsu dižā dzejnieka Rūdolfā Blaumaņa. Apceimojušas viņu, atstājam kļuso vietu un sēzāmies atkal autobusus, lai turpinātu ceļu. Tomēr stāvākaļos kalnos autobuss atsakās mūs uzvilkt — kāpjām laukā un rāpjamies kalnos kājām. Kādā vietā mēs pat dabūjam palīdzēt autobusam tikt kalnā.

Jo tālāk braucam, jo skaistāka kļūst apkārtne — kokiem apauguši kalni, ezeri, līdz beidzot ieraugām «birzēm rotāto» Gaiziņu. Bet katrs, pirmo reizi to ieraugot, sajūt zināmu vilšanos, gaidītā Latvijas milža vietā ieraugot samērā nelielu kalnu. Tas tādēļ, ka visa Gaiziņa apkārtne atrodas augstu virs jūras līmeņa, un Gaiziņa kalna relatīvais augstums ir tikai apm. 50 m. Tomēr, uzkāpjot tāni, skats ļoti plašs — mūsu priekšā skaista Vidzemes panorāma: birzes, ezeri, aiz kalniem paslēpušās ēkas un tālumā visapkārt zili meži.

Bet diemžēl, šai Latvijas augstākajā vietā ilgi nevaram kavēties — no skandināvu dažas dziesmas un dodamies uz netālo Viesienas pagasta Smilteņu pamatskolu, lai tur noturētu svētku aktu. Skolā jau sapulcējušies laba daļa apkārtnes lauku.

Akts sākas ar dziesmu «Pie tēvu zemes dārgās» un «Ausmas» vecākās E. Barones runu. Vecākā savā runā aizrāda, ka šais augstajos svētkos mēs meklējam ceļu atpakaļ uz laukiem, ar kuriem mūs saista ciešas saites, kur karājies mūsu šūpulis, un kur mēs arī pēc augstskolas beigšanas gribam strādāt. Veicot mūsu augsto svētku darbu, mēs esam mācījušies tuvāk pazīt un mīlēt mūsu dzimteni, kaut nelielu dzimtenes stūrīti. Smejoties daudz vērtīgu ziņu no sirmajām māmuļām un tēviem, kas sevī vēl dzīvu glabā mūsu neseņo pagātni, mēs esam mācījušās pazīt arī mūsu dzimtenes laudis.

Vecākā līdz neizmirst, ka šis mūsu darbs par Gaiziņa kalnu ir tikai iesācēju darbs, mēģinājums ko patstāvīgi darīt, kādēļ tāni būs atrodama viena otra nepilnība, bet tas veikts ar lielu darba prieku un aizrautību.

Tā kā «Ausmas» līdzekli neatļauj šo darbu plašāki laist tautā, «Ausma» to nodod L. centr. tūristu b-bai ar lūgumu — darīt to pietamam tiem, kas interesējas par mūsu dzimteni.

Pēc vecākās runas «Ausmas» vecdraugs cand. agr. A. Kalniņa referē par dārza nozīmi tautas dzīvē. Referente mudina kopt dārzus, un to kopšanu uzticēt taisni jaunatnei. Kas jau bērnībā sācis kopt dārzu, tam vē-

lāk grūti to atstāt. Tā dārzs saistīs mūsu jaunātni pie zemes, un līdz ar to pilsētās nevaisosies bezdarbnieku skaits. Labi kopts dārzs attīsta skautuma izjūti; ierīkojot un kopjot augļu dārzus, tiek gādāts arī par tautas veselību, jo augļi sniedz mums tik ļoti vērtīgos vitamīnus.

Klausītāji referātam seko ar uzmanību. Pēc tam vecākā nodod albumu ar materiāliem Latv. centr. tūristu b-bas pārstāvim zv. adv. pal. Pavāram, kas pateicas ausmām, uzsverot veikta darba nozīmi un studentu lielo lomu tūrisma propagandēšanā.

Vēl runā pamatskolas pārzinis Prieditis un no «Ausmas» augsto svētku komisijas — M. Drinka, kura iepazīstina svētku viesus ar veikta darba gaitu un pateicas visiem, kas to sekmējuši.

Aktu noslēdz ar «Gaudeāmus». Akta svinīgajai daļai seko ausmu deklamācijas un kora dziesmas, brīvmākslinieka Ed. Grīnvalda vadībā.

Pēc tam vēl pakavējamies draudzīgās sarunās ar apkārtnes laudim un — dodamies atpakaļ, uz Rīgu, šoreiz izvēlēdamās ceļu caur Vecpiebalgu.

Neraugoties uz to, ka atpakaļceļā mūs drīz pārsteidz lietus un tumsa, mēs tomēr nezaudējam jautro garu, un dziesmas, dziesmas skaut visu garo ceļu, kamēr rīta blāzmā ieraugām atkal mūsu Rīgu. Kājās nogurums, bet sirdi prieks, ka šī diena mums devusi tik daudz — esam atkal pārliecinājušās, cik daudz skaistuma un bagātības slēpj sevī mūsu dzimtene, un esam centušās to rādīt arī citiem.

Vienotnes un to Augstie svētki.

(Prof. N. Malts runa «Liduma» 9. Augstos svētkos.)

Augstie svētki ir ne tikai diena, kad lidumieši nāk tautā ar savu gadskārtējo darbu; tā ir diena, kad vietā pārdomas par «Liduma» un vienotņu gaitām vispārī. Sevišķi tas tā ir tagad, kad pārdzīvojam vēsturisku laika sprīdi, mūsu tautas un valsts dzīvē.

Ja metam skatu atpakaļ, tad redzam, ka daudz kas no tā ar ko vienotnes kā ar jaunu izgāja atklātībā 10 gadus atpakaļ ir piepildījies un piepildījies taisni pašā pēdējā laikā. Tagad, kad cenšamies visur mūsu dzīvē ienest un uzsvērt nacionālo, latvisko; vienotņu saimē lietātie apzīmējumi kā: savietis, draugs, vecdraugs, Augstie svētki, sirmā stunda u. c. reti kādam izliksies neparasti un savādi, kā tas bija 10 gadus atpakaļ. Tad daudziem priekšstats par studentu dzīvi bij cieši saistīts ar nosaukumiem un lietām kas agrāk bij patapinātas g. k. no mūsu kungu tautu studentu dzīves un tās formām.

Dr. P. Zariņš.

Latvisku garu — atdzimšanai!

Jauns laikmets ir iestājies. 16. maijā agrā rītā meklējams viņa sākums. Tas nav Jaunais gads, kas vienmēr noveco, lai ziemas nakti dotu vietu atkal jaunajam. To neapsveica vizmotās pilsētās saloni, — to atveda zemnieks un viņa dēli, kas sekoja mūsu vadona aicinājumam, lai otru reizi atbrīvotu tēvu zemi. Mēs redzējām 16. maija rītā Rīgas ielās daudz sirmu lauku tēvu, kas tāpat kā vecais Romas varonis nāca no arklā tūrumā, lai radītu latvisku Latviju. Atdzimšanu!

«Mēs esam tie, kuri ceļš ved tikai uz priekšu! Mūsu skats ir vērstis nākotnē, uz nākotnes darbiem, kas tiks strādāti jaunā garā. Veca, sveša domāšana vēl sēž dažās galvās, kas pie jaunās iekārtas radīšanas mums neder, kas pieder galīgi mirušai pagātnei. —

Kad vienotnes izvēlējās sev ārējās nozīmes, tās atmeta visu kas bija saistīts ar krievu un vācu laikiem — mūsu tautas nebrīvības laiku. Viņas meklēja sev paraugu, to gan verdziski neatdarinādamas, mūsu ziemeļu kaimiņu zemēs un tautās ar kurām mūs saista istas draudzības jūtas, un par kopdzīvi ar kurām mūsu tautas vēsturē valda vislabākās atmiņas. Domāju te zviedru laikus.

Jau pašā vienotņu organizācijā, kā pieminētās simpatijās uz Skandināvijas kaimiņiem, kas ir zemkopju tautas, izpaudās vienotņu zemnieku ideoloģija. Bet jo sevišķi tas bijis redzams «Augstajos svētkos» — gadskārtējās sanāksmēs, kas nes šo skaisto tautas vārdu. Gandrīz visi līdzšinējie «Liduma» Augsto svētku darbi bijuši veltīti laukiem un lauku dzīvei. No tiem izeļas: augļu dārzs pie Bauskas, ko «Lidums» dēstīja bermontiešu nomocītā leitnanta Fichtenberga atraitnei, Kurzemes klētiņa, ko «Lidums» pārveda 1932. g. Brīv-

dabas muzejā un piemiņas akmens, ko lidumieši šogad likuši mūsu zemnieku pirmajiem brīvības cīnītājiem.

«Liduma» un vispār visu vienotņu ticību uz zemnieku lielo nozīmi, svarīgo misiju mūsu tautas dzīvē un viņas likteņos, vēsture ir apstiprinājusi. Mūsu dienu lielos notikumos zemnieks spēlēja izšķirošo lomu. No Zemnieka atskanējis aicinājums tautai apvienoties un kļūt atkal stiprai. Un tiešām, zemnieks var būt tautas vienotājs, jo viņš pats apvieno sevī darba devēju un darba darītāju, īpašnieku un strādnieku, kungu un kalpu. Viņam svešs naids pret citu šķiru vai tautību. Zemnieka gaita gan ir smaga un lēna, bet viņš tamdēļ arī neskrīn kā vējš un kā miets neatdurās. Viņa mierīgais nosvērtais prāts padara to par tautas likteņa noteicēju, tas sargā tautu no avāntūrām pa kreisi un pa labi. Mēs labi zinām, ka nacionālas vērtības apdraud tāpat internacionālisms, kā arī dažāda veida «urracionālisms».

«Liduma» saime ir pārliecināta, ka 15. maija gars prasa ne tikai partiju, bet arī visāda veida nogrupējumu un kļūku izzušanu no mūsu dzīves. Dažai labai no tām par nožēlošanu sakne meklējama studentu organizācijās. Domāju, ka varu apgalvot visas «Liduma» saimes vārdā, ka ja šādas tieksmes parādītos mūsu vidū, mēs tās apspiestu pašā sākumā. Bet «Lidums» un vienotņu saime prasa taisnību arī pati sev. Viņa ir pārliecināta, ka jaunā valsts visus, un arī viņas locekļus vērtēs pēc spējam un nevis pēc piederības vai nepiederības pie vienas vai otras studentu organizācijas.

Brīvu ceļu spējīgākajam, spējīgākajam brīvu ceļu uz darbu un vadonību latviešu zemnieku valsti — tā ir mūsu visu vēlēšanās.

Pulcēdamās šodien pie pirmo zemnieku brīvības cīnītāju kapa «Liduma» saime apņemas arī uz priekšu kalpot tautai un valstij tai garā, kas iezīmējis viņas līdzšinējās gaitas.

stīti ar vecām idejām un tradīcijām — pretējām latviskam garam, vecveco nenovēlību, tad izšķiršanās lai būtu ātra: zem sarkanbaltsarkanā Latvijas karoga latvju jaunatnei jāsasniedzas rokas.

Es runāju ar Jums, latvju studenti. — Esiet Jūs organizējušies ļoti daudzās organizācijās, kas savkārt apvienojušās pēc veco ideju radniecības lielākās apvienībās. Skaisti vārdi rakstīti Jūsu karogos, Jūsu simbolos. Daudz labu nodomu likuši pamatā šo organizāciju dibinātāji. Ne visi šie nodomi ir piepildīti. Par daudz ir veciem elkiem upurēts, par maz latvju gars godā celts. Par daudz esiet Jūs vērtības piegriezuši formai, bet ne saturam. Par daudz Jūs esiet citu tautu akadēmiskām parašām sekojuši, maz latvju zemnieku garam piemērotu sadzīvi veidojuši. Vienā naktī latvju zemnieks atsvabināja tautu no kalpošanas svešām naida idejām, tautas tikumus maitājošam internacionālismam. Jaunā valdība atkal ierādījusi latvju valodai to goda pilno vietu, kāda tai bijusi Baltijas jūras krastos pirms 700 gadiem. Nākotne prasa atkal tēvu tikumus godā celt. Akadēmiskai jaunatnei latvju tikumu un sabiedrisko tradīciju veidošanā un izkopšanā jāņem visdzīvākā daļa. Darbā par latviskās Latvijas nākotni!

Ligosvētku dāvanām:

Dāmu rokas somiņas (jaunākie paraugi)
Portfeļi
Ceļojumu nesēseri
Tirdzniecības un rūpniecības akciju sab-ba

Ceļojumu koferi un somas
Ritkurpes
Pašražoti, krāsoti, viengabalaini karogi un karodziņi

A. Raffelders Rīgā, Kaļķu ielā 11

Tālruni: 23216 un 20182.

Atmiņās pie draugiem ateitiniekiem Kauņā

Vienotņu Vienkopas un Ateitinieku savienības prezidiu kopuzņēmums.

Jau pagājuši vairāki gadi, kad mēs latvieši iekarojam sev ne tikai valsti, bet arī tiesības nacionāli attīstīties, pēst savu pagātni, meklēt savu senču dvēselēs tos dzīvos spēkus, kas līdzējuši cauri tumšajiem gadusmēģiem uzglabāt savu nacionālo īpatnību. Augot un attīstoties, veidojot savu nacionālo kultūru, mīlot savu tēvu zemi, mums jāpazīst arī mūsu kaimiņi, mums jāmeklē draugi arī citās valstīs.

Tautu tuvināšanās nozīmi līdz ar valsti, līdz ar tuvināšanās biedrībām ir izpratusi arī akadēmiskā jaunatne un tagad cenšas sniegt roku citu tautu akadēmiskajām saimēm.

Vienotnes, saprazdamas lielo nepieciešamību, slēgt tuvākas saites ar citām un vispirms ar mūsu tuvāko kaimiņu, mūsu brāļu tautu — lietuviem —, ir atradušas Lietuvā cilvēkus, kuri saprot nepieciešamību apvienoties ne tikai ārējo apstākļu dēļ; mēs vienotnieki esam atraduši sirsniņus draugus — ateitiniekus.

Vienotniekiem un ateitiniekiem ir daudz kas kopējs. Kā vieni, tā otri ir nacionālās organizācijas, kas meklē un pēti savas tautas tradīcijas, kas, gūstot augstāko izglītību, negrib atsvešināties no savas tautas, bet iet atpakaļ tautā, nest tur un atdot viņai tās bagātības, kas smeltas dzidrajos zinātnes avotos studiju gados.

Vienotņu un ateitinieku organizāciju tuvināšanās sākusies jau dažus gadus atpakaļ, bet sevišķi spilgti uzplaukusi pēdējā gadā. 11. SELL konferences laikā, Vitauts Dižā universitātes ateitinieku sajungas vadošās personas un koris viesojās pie vienotņu vienkopas. Šinī laikā pārrunās mācījāmies saprast viens otru vairāk, kopējās dziesmās mīlēt viens otru vairāk. Šķīroties nedomājām, ka jau šovasar būs iespēja nodot pretvīzīti Kauņā.

Latviešu - lietuvišu vienība uz savu 10. kongresu Kauņā aicināja arī studentus piedalīties. Šim aicinājumam labprāt atsaucās vienotņu locekļi. — Ar prieku un ilgošanos gatdijām brīdi, kad tiksimies ar mūsu draugiem.

9. jūnija rītā tuvojoties Kauņai, jau istālēm redzam mūsu draugus. Sasveicinoties visu acis mirdz priekā. Mēs atrodam neizmēlamu viesmīlību ateitinieku vecdraugu, pa lielākai daļai augstskolas mācības spēku, mājās, kur esam novietoti. Par visu tālāko rūpējas mūsu draugi ateitinieki ar nenogurstošu sajungas pirmieņu kollegu Jonas Valukonis priekšgalā.

Mūsu dienas gaita sākas tūdaļ pēc tam, kad esam noskalojuši ceļa priekšus. Vispirms braucam uz Pažaisles klosteri dažus km. no Kauņas. Klosterī redzam mīku - klusētāju dzīves, darba un atdusas vietas. Šeit glabājas ievērojams mākslas darbs Dievmātes brīnumdarītājas glezna, kas aizklāta plivuriem. Gleznu atsedza, kaut gan to dara tikai ievērojamos gadījumos ar speciālu ceremoniju, dziedot himnu mātei - Marijai. — Pie klastera vārtiem bars bērnu nometušies ceļos, saliktām rociņām skaita lūgšanu. Viss tas mūs pārsteidz, ir it kā svešs un tomēr aizkustina. — Kaut gribētos vēl pakāvēties šai vietai, pārrunāt par tautas senātni, par garīgās dzīves īpatnībām, tomēr laiks doties atkal tālāk, jo mūsu draugi ir nodomājuši vairāk

mums rādīt, vairāk mūs iepazīstināt ar savu un ar savas tautas, savas valsts dzīvi.

Pusdienojam ārpus Kauņas pie ateitinieku vecdraugiem Dr. Karveļa un Račiūnas. Brīnišķīgs ir brauciens uz Dr. Karveļa muižu. Kad pārbraucam Nemūnu, tad lielisks skats no augsta kalna uz Kauņu. Tikai īsu brīdi varam uzkavēties sirsniņo un laipno saimnieku mājās — jo jāsteidzas uz kongresa atklāšanu.

Universitātes aulā, kur notiek kongress, pārpildīta. Daudz studentu. Tā droša kila pasāktā darba veikšanai. Kongresu sveicina un novēl sekmiņu darbu gan Lietuvai, gan Latvijas valsts un sabiedrības pārstāvji. Vēl daži referāti un kongresa darbu līdz rītam pārtrauc.

Vakarā piedalāmies jundā pie kara mūzeja. Seit katru vakaru, saulei rītot, pie brīvības pieminēkļa aizdegas svētā uguns un Kauņas iedzīvotāji ikkatru vakaru nāk un liec galvas savus varoņus godinot. Pie brīvības pieminēkļa latviešu delegācija noliek vaiņagu, mūsu universitātes koris no dzied «Integer vitae», doc. L. Bērziņš runā par varoņiem, runā par skaisto tradīciju, godināt ikvakarus savas tautas varoņus. Vēl vaiņagu noliek kāda skolnieku ekskursija no Klaipēdas apgabala.

Pēc tam dodamies uz studentu pavasara svētkiem Vitauts kalnā. Programmā Lietuvas un mūsu universitātes koju dziesmas. Bet pirms oficiālās programmas sākšanās un koncerta starpbrīžos — notur koncertu publika - studenti. Dzied vairākas studentu grupas, viena otrai applaudē. Lietuvji ir ekspansīvi, dienvidnieciskāki, viņi prot vairāk priecāties kā mēs. Kad parādās mūsu universitātes koja koristes krāšņajos tautas apģērbos, applausi un piekrišanas saucieni vairs negrib rimties. Cik bija iespējams novērot, tad arī Lietuvas augstskolas mācības spēki priecājās līdz studentiem; viņi tā saprot studentu prieku, ka liekas tie būtu tieši vienas saimes locekļi. Laujamies arī mēs aizrauties no vispārējās jautrības un pēc koncerta rotāļīgā priekā paliekam krāšņajā Vitauts kalnā līdz vēlāi rīta stundai.

Pēc dažu stundu atpūtas esam atkal kājās un priecājamies par šīs dienas gaitām. Daļa no mums piedalās ateitinieku gadskārtējā pavasara izbraukumā zaļumos un dodas ar kuģi pa Nemūnu, bet citiem jāpiedalās kongresā, jo kā latviešu - lietuvišu, tāpat arī studentu vienībnieku sēdē piedalījās vienotņu pārstāvji. Kongresā ievērojami zinātnieki nolasa vairākus referātus. Kā viens no kardinalākiem jautājumiem izvirzās jautājums par pirmo svešvalodu mūsu valstīs.

Kongresā un studentu vienībnieku sēdē tika meklēti ceļi, kā labāki saņemties abām tautām nebaltā dienā un kā rast kopēju valodu, lai varētu apmainīties gara bagātībām.

Studentu vienībnieku sēdē tika pieņemtas rezolūcijas.

Vēl paspējam apskatīt Čurloņa mūzeju. Kā zināms, Čurlonis ir viens no īpatnējākiem Lietuvas māksliniekiem, kas meklējis saskaņot skaņu un krāsu mākslas. Mūzejā kvalitatīvi un kvantitatīvi dominē paša Čurloņa darbi. Vēl apskatām mākslas akadēmijas audzēkņu darbu izstādi, noraugāmies futbolsacīkstē Latvija - Lietuva, un noklausāmies Valsts teātri Latv. universitātes koja koncertā, kas izdevās teicami. Pēc kon-

certa rauts visiem kongresa dalībniekiem.

Tā nemanot pienākusi mūsu viesošanās pēdējā diena. Jau no agra rīta braucam autobusos uz Birštonu kurortu. Birštoni ir ļoti skaista vieta, kur veselšanās iespējama dota tiešām no dabas apveltītā vietā. Liku loču tek straujā Nemūna, kā fons stāv skuju koku meži aiz tās...

Kurorta direktors sirsniņi mūs sagaida, mīliem vārdiem apsveic un smiež plašus un izsmelošus paskaidrojumus par dziedniecības iespējamībām, aizrāda, ka kurorts vēl tikai veidojas, bet izsaka cerību, ka viņš kļūs daudz, daudz plašāks. — Pie bagātīgi klāt pusdienas galda vēl kavējamies pārrunās, vēl dažas dziesmas brīnišķīgā trio pavadībā un laiks doties uz Kauņu.

Steidzamies uz pēcpusdienas tēju Latvijas sūtniecībā un pēc tam jau ar ceļa somām uz pēdējām kopējām vakariņām ateitinieku namā.

Stacija ir tik pārpildīta, ka nav iespējams paspiest roku, pateikties un teikt uz drīzu redzēšanas visiem draugiem. Pat isi pirms vilciena atiešanas liekas pilnīgi neiespējami aizbraucējiem iekļūt vagonos un pavadītājiem izkļūt no vagoniem uz peronu. Aizbraucēji puķu pilnām rokām drūzmējās uz vagona trepēm, pie loģiem, uz platformām. Vēl gribas teikt nepateiktu vārdu, bet gaisā pazib cepures, mutautiņi, un vilciens sāk kustēties aizvien ātrāk un ātrāk, aizvezdams mūs tālāk aizvien tālāk no Kauņas, no mīļajiem draugiem. Išs ir bijis kopā pavadītais laiks un tomēr mūsu sirdis paliek uz visiem laikiem saistītas ar ateitiniekiem, ar Lietuvu.

Izsaku savu vissirsniņāko pateicību par tām neaizmirstamajām dienām, ko pavadījām kongresa laikā pie mūsu brāļu tautas, mūsu draugu ateitinieku vidū. Kaut vēlējums, kas izskanēja ateitinieku un vienotnieku starpā atvadīšanās vakarā, ka lai mūsu vidū valda ista, sirsniņa un skaidra draudzība, ne auksta diplomātija, kaut šis pats vēlējums valdītu Lietuvas un Latvijas starpā.

Stud. hist. E. B a r o n e.

Ateitinieku koja un vienotņu locekļu kopuzņēmums.

Studentu padome.

Noslēdzas pavasara sēstestris, arī studentu padomei jau pagājuši apmēram puse no viņas pilnvaru laika, darbam atlikusi vairs tikai puse. Un padarīts? Jākonstatē ka tiešām gaužām maz. Daudz runāts, vēlēts, balsots un pārbalsots. Dibinātās koalīcijas, jukušas laukā un taisītas atkal no jauna, lai pēc vairāk kā 3 mēnešiem būtu turpat kur sākumā. Vai tad nevarēja jau pašā sākumā no šejienes sākt, apstākļi taču bija tādi paši janvāra, kā aprīļa beigās — neviņš nāk prātā. Tikko paspēja pieņemt 1934. gada budžetu, kad jau gandrīz pusgadu visi studentu padomes uzņēmumi saimniekojuši bez tāda — apmēram pagājušā gada budžeta robežās.

Kuru te vainot? Tiešām grūti un varbūt arī pārsteidzīgi būtu teikt — redziet tā frakcija ir vainīgā, viņa jauca darbu un nelāva strādāt. Ir trūcis visiem savstarpējās uzticības un iecietības, nav bijis vienības sajūtas un gribas strādāt studentu saimes labā. Frakcijas un nogrūpējumi jau visus pēdējos gadus, rīkojās stipri savrupīgi, nemeklējot kopējo, nemēģinot rast saprašanās ar citiem un ievērot arī viņu vajadzības, bet cenšoties panākt noteikšanu vienīgi sev. Tas, protams, radīja pretešības opozīcijas, kas bieži pieprasītas vīkt galējās konsekvences, palikās par opozīcijām opozīcijas dēļ. Studentu padome kļuva par sacīmu miniatūru ar pastripoti izceltu negatīvo viņas darbībā. Nav tāpēc arī brīnums, ka pēdējās vēlēša-

nās samērā lielus panākumus guya kraslī skalais Pērkonkrusts, kas solīja izbeigt neauglīgās runas un strīdus studentu padomē un darbu nostādīt citā plāksnē.

Sākoties šim sēstestrim, tomēr jau tūlīt bij redzams, ka Pērkonkrustam nav vēlēšanās strādāt līdzī, tas studentu padomi uzskatīja par līdzekli savu lozungu deklarēšanai un partijas programmas propagandai. Pērkonkrusts nenāca ar neko jaunu — «mēs esam katrā laikā ar mieru sūtīt savus cilvēkus prezidijā un komisijās, ja pārējās frakcijas to nespēj», tā tad gribam būt kungu un noteicēji, bet ja tas pilnā mērā nav iespējams, paliekam opozīcijā un balsojam viscauri pretī.

Sastādoties koalīcijas bāzei, korporāciju frakcija centās panākt tādu koalīciju, kas no vienas puses lai būtu nacionāla, bet no otras, lai viņa noteicošās būtu korporācijas. Jau pašā sākumā nācās atdurties uz atsevišķo, iespējamās koalīcijas frakciju specifiskajām vajadzībām — sieviešu korp. frakcijai katrā ziņā nepieciešama priekšsēža l. biedra vieta prezidijā, pērkonkrustieši nevarot ieiet koalīcijā kopā ar studentu-zemnieku frakciju. No latviskajiem nogrūpējumiem vienīgi nacionālais bloks (vienotnes un nāc. stud. b-bas) ar studentu zemnieku, konkordiju un latgāliešu frakcijām, stādot pirmā vietā saprašanās nepieciešamību, neuzstādīja nekādas sastādāmās koalīcijas nodibināšanas priekšnoteikumus. Tā nodibinājās koalīcija — vir. korporācijas, nāc. bloks, stud. zemnieki, konkordijas, latgāliešu st., krievu st., kopā 24 cilvēki. Viriešu korporāciju frakcija tomēr gri-

bēja panākt arī sieviešu korporāciju un Pērkonkrusta saistīšanu koalīcijā, tāpēc vienā no nākošajām sēdēm izteica neuzticību krievu fr. pārstāvjiem komisijās (jo sieviešu un Pērkonkrusta frakcijas katēgoriski atsacījās strādāt kopā ar krievu studentiem), un atsauca savus prezidija locekļus, bet nāc. bloka un studentu zemnieku pārstāvjiem prezidijā izteica neuzticību. Nu varēja sākt atkal vēlēšanās no gala. **Nacionālais bloks nevarēja pieļaut, ka studentus zemniekus atstumt no studentu pašvaldības darba,** kautkādu, vienas frakcijas personīgu antipātiju pēc; tamdēļ arī korporāciju frakcijai neizdevās dabūt koalīcijā pērkonkrustiešus, kas savu ieteikšanu katēgoriski saistīja ar studentu zemnieku izstumšanu opozīcijā. Kompromisu ar sieviešu frakciju panāca, interpretējot kārtības rullā paragrāfu par priekšsēža biedriem tā, ka viņi savās tiesībās ir vienādi un nav pirmā un otrā biedra. Sieviešu korporāciju frakcijai arī iznāk pirmais biedrs.

Kad studentu padome varēja pāriet pie sava pirmā tiešā darba — budžeta apspriešanas, bij atlices vairs samērā maz laika līdz sēstestri beigām. Budžets visumā tika pieņemts budžeta komisijas redakcijā, bez grozījumiem. Vai viņa tiešām nebija grozīt?

Bija daudz kas labojams, bet tā kā viriešu un sieviešu korporāciju frakcijas konzekventi aizstāvēja budžeta komisijas projekta viedokli, tad grozījumus vai labojumus panākt neizdevās. Daudzie priekšlikumi gan no pozīcijas, gan opozīcijas grupām (Skat. 6. lapp.)

Sadosimies rokas.

Saskaldīta, varbūt vēl vairāk nekā latvju tauta, līdz šim bijusi latvju studentu saime — raibā, daudzkrāsainā jūklī, kurā atsevišķo nogrupējumu vadošās pamatlinijas varēja saskatīt tikai lietpratīga pazinēja acs, bruņota ar vajadzīgo objektivitāti.

Tagad nemeklēsim, kas šos nogrupējumus šķir vienu no otra (tādi, bieži vien sīki, jautājumi paši kā cietiņi, arvien parādās, un kā cipi viņi ir jānolīdzina).

Pacelsim tagad visi savas dzīves un darbības centrā to, kas vieno latvju studentus vienā ciešā akadēmiskā saimē.

Par godu latvju studentiem jāliecinā, ka, izņemot nelielu sauju kreiso studentu, viņi izauguši un darbojušies savās organizācijās patriotiskā (Latvijas) garā.

To pašu vēl nevar teikt par audzināšanu nacionālā (latviskā) garā, šo vārdu dziļākā nozīmē, t. i. saprotot tos kā sagatavošanos kopot un glābt latvju tautas garigos (otrā kārtā arī saimnieciskos) spēkus un radīt latviskā gara cienīgus darbus.

Sekmēm vainagota nacionālā audzināšana, kas garantētu tautas ģenialitātes atraisīšanos un izpaušanos, iespējama tikai sekojot pamatliņām, kuru saknes urbjas latvju tautas senā kultūrā (protams, ne viņas burts, bet gars ir izšķirošais). Viņas garam atbilstošam jābūt arī tagadnes tradīcijām, jo tradīcijās tagadējās akadēmiskās jaunatnes gars gūst pamatnokrāsu un apveidu.

Vēstures gaitās latviešu tautības students atradies dažādu svešu kultūru lokā, — vispirms vācu, tad krievu. Rezultātā svešās kultūras, jau tā nedaudzos, latviešu studentus uzšūca un pat pilnīgi pārtautoja.

Krasu lūzumu radīja studentu pulciņš, kas grupējās ap Krišjāni Valdemāru, Krišjāni Baronu un Juri Alunānu. Sākot no šī laika latviešu students ne tikai vairs nepārtautojās, bet, apzinādamies savu nacionālo misiju, ar varenu sparu uzcēla arī latviešu tautu līdz savas tautības apziņai.

Tomēr daļa aizrāvās no krievu «narodņiku» kustības un vēlāk ieplūda internacionālismā, resp. sociālismā. Enerģiski nododamies savu (arī no Vācijas nākušo žīdu iestrāvoto) ideju propagandai un bieži nesavtīgi riskēdami ar savu materiālo eksistenci un pat dzīvību, viņi gadusimteņu maiņā (19. beigās un 20. g. s. sākumā) ieguva milzīgu iespaidu uz latvju tautas likteņiem. Viņiem tomēr svešs un vienaldzīgs bija latvju nācījas un kultūras liktenis (izņēmums — Raiņis un nedaudzi citi). Viņi saskaldīja latvju tautu un neatbildīgi ierāva 1905. g. šausmās (kaut arī vēlāk šīs ciešanas, strēlnieku un brīvības cīņās kļuva par morālisko spēku avotu cīņai pret verdzinātājiem).

Tirākā latviskā skaņa plemīta toreizējiem latviešu literāriskiem «varknieku» pulciņiem dažās Krievijas universitāšu pilsētās.

Pēc Latvijas atbrīvošanas studentu saime, kas agrāk bija sadalījusies pa

daudzām universitāšu pilsētām, saplūda Latvijas galvas pilsētā Rīgā. Tur parcellās arī viņas organizētie veidojumi.

Nu reiz bija pienācis laiks pilnīgi atraisīties no citu, latvju garam svešu, pat naidīgu nāciju kultūras važām (tas nenozīmē kultūras sakaru nolīgšanu, neizslēdz citu tautu lielāko kultūras vērtību pazīšanu un pat cienīšanu), arī no svešām tradīcijām un domāšanas virzieniem.

Sākumā stiprs bija internacionālistu virziens, bet drīz tas strauji saplūka un tai vietā aizvirzījās korporāciju studenti. Aizrāvušies no ciņas (vēlāk uzvaras lepmumā un savās sīkās prestiža un politisko partiju grupu ķildās), viņi aizmīrsa pārvērtēt līdzšinējo, saskatīt tīri latviskus apvārkšņus un nospraust tiem atbilstošu nākotnes virzienu.

Daļa latviešu studentu, — tie kam nepietika ar ārējo spožumu, sajūta dziļu neapmierinātību. Smaga tukšuma sajūta, spieda viņus meklēt ceļus atpakaļ uz seno skaidro latviešu dvēseli un pamatojoties uz senās kultūras gara, celt jaunu, tagadnei atbilstošu latvju studentu dzīvi un tradīcijas, tai pārliecībā, ka tikai viņā sakņojoties var izaugt pilnvērtīgi latvju tautas nākotnes veidotāji un kultūras augšup virzītāji un izplatītāji.

Tā radās vienotnes, Dziesmuvara, dažas atturību organizācijas, pa daļai konkordijas u. c. Pārveidojās arī «Austrums» un c. nacionālās studentu biedrības.

Vairāk, vai mazāk sekmīgi un jau drīz desmit gadus viņas veidojušas savu latvisko seju. Dzīvs un spēcīgs darba gars viņās raisījies un latviskas dziesmas skanējušas (sagādādamas latvju vārdam slavu, pat tālu aiz Latvijas robežām). Morāliski tīrs

un stiprs viņās audzis latvju students, gatavs sargāt tēvu zemes politisko neatkarību un turpinādams cīņu par kultūrelo atbrīvošanos.

Visā visumā šīs jaunās organizācijas stāvēja ārpus partiju politikas (pat tie nedaudzī, kas sastāvējuši partijās, augstāk par partijas prasībām turējuši savu organizāciju centienus), nekad netiecās pēc politiskas varas, bet centās kopējā darbā un arī katrs to loceklis par sevi radīt savas eksistences attaisnojumu. Tamdēļ arī šo organizāciju centieni un mērķi nav kļuvuši par tukšu frazi, bet gadu no gada vairāk pildījušies ar noteiktu saturu.

Jaunais laiks atkal reiz asi atgādina latvju studentiem viņu pienākumus. Vairs nepietiek ar saimniecisku, resp. kā to līdz šim saprata, politisku nacionālismu (kas ir tikai istā nacionālisma piedēklis).

Sadosimies rokas, lai visi latvju studenti kļūtu nacionāli šī vārda dziļākā, pilnīgākā nozīmē un atbrīvotos no citu tautu kopēšanas. Izaugusi latviskā garā, darbīga, skaidra un stipra morāliskā spēkā, un pilna šī gara izejot strādāt tautas druvā, tad latvju akadēmiskā intelliģence varēs atkal reiz, līdzīgi Krišjānim Valdemāram un tā laika biedriem, celt un vienot savu tautu un novest viņu reiz arī pie pilnīgas kultūrelo un saimnieciskas neatkarības.

Gaidam visu latvju studentu nogrupējumu nacionālās apziņas un pilsoniskas drosmes cienīgu atbildi.

Cand. math. A. Nusbergs.

John Masfield.

MEKLETAJI.

Draugu mums nava, ne miļo, ne mantas, ne svētītu māju,
Tik Dieva pilsētas ilgas, tur — cēla viņējā galā.

Nava mums apmiera lēna, klusuma, dvēseles stājas,

Jo ejam mēs pilsētu meklēt, ko nesasniedzim nekad.

Ne mierinājuma mums še vīrs zemes —
tādiem kā mēs —
Kas apslēptu pilsētu meklē, ko neredzēsim nekad.

Tikai ceļš un ausma, un saule, lietus un vējš,
Sargauguns zem zvaigznēm un miegs, ceļš, atkal no jauna kas ejam.

Mēs Dieva pilsētas alkstam, mājokļa, skaitstums kur mīt,
Bet atrodam trokšņainu tirgu un kapa pulksteņu skaņas.

Ne pilsētu mirdzošu zeltā, cilvēki gaismā kur tiekas,
Bet sāpju mitekli drūmo, skumjje kur ielās klejo.

Mēs ejam pa putekļu ceļu, līdz diena ir galā un tumst,
Un saulrietā parādās torņi pasaules tālajā malā.

Mēs ejam no ausmas līdz ritam, līdz diena ir galā un tumst,
Un meklējam pilsētu svēto, debesu mala ko sedz.

Draugu mums nava, ne miļo, ne mantas, ne svētītu māju,
Tik Dieva pilsētas ilgas, tur — cēla viņējā galā.

Tulk. Herta Lindberga.

E. Zirņītis.

SMAIDS.

Jau tālu redzēju es Tevi burzmai pāri,
Pa lēlas malu ejot — stramei ļaujot nest;
Tavs skats kā stindzis, raudzījās tas pūli vāri.

To aizmirsti Tu, pāriedama ielu, mest,
Vai gūnis zvērodams, kāds auto neglūn kāri,
Kas solās tuvu, vai uz vīppasauli vest.
Lai nepazustu man tu, vēros tikai Tevi,
Līdz straume bija pienesusi, nogrimušu sevi.

Un nezīnu, kā viss tas notika, kā bija,
Vai arī man tad bija smaidā saulains vaigs,
Bet Tev kā apmulstot un tricot brīnā lija
Uz vaiga bedrītēm un lūpām gaišums zaigs.

Bet tā tik isa, ātra satikšanās mija,
Tu aizgāji man garām, es Tev strauji naigs,
Tad jutu — atslābst smaids uz mana vaiga lēnām,

Un atkal drūmums pārkļāj seju tumšām ēnām.

Latviešu tautas vienības idejai jāsniedzas pāri Latvijas robežai!

Smagās dzīves grūtības, šķiru ciņas un beidzot lielais partiju skaits tautas organismu bija galīgi sarautstijis un saindējis, — tikai pēdējie politiskie notikumi devuši iespēju stiprināt tautas vienību un izkopt nacionālo pašapziņu.

Tautas attīstības ceļš bijis ērkšķiem kaisīts un visi pārdzīvotie posmi šādā vai tādā veidā vēl gaiši rēgojas virs Latvijas saules. — Pēdējā mēnesī dienas prese daudz telpas ziedojuši nacionālo jautājumu iztirzāšanai, bet pagaidām neskārtis palicis jautājums par vispasaules latviešu idejisku vienošanu un viņu līdzdalību dzimtās zemes stiprināšanā. Runājot par šo jautājumu, patiešām paliek smagi arī sirdi, jo ar nacionālo pašapziņu lielai daļai ārzemēs, sevišķi ārpus Eiropas, dzīvojošiem latviešiem, lieta ir diezgan bēdīga. Negribu vainot tos tautiešus, ka tas viņu vainas dēļ tā būtu — tās visas ir sekas no pašu mājās uzņemtam negatīvam parādībām. Taču liela daļa aizkļūduši

uz svešām zemēm no viņiem neatkarīgu apstākļu dēļ: pār mūsu zemi gājuši vardzības laiki, nemiernieku vērās un kara rati, Emigrants atstājis savu dzimteni sarūgtinātu sirdi un šī saplosītā dvēsele vienmēr viņu ceļā pavādījusi. Pavisam cita lieta ar mūsu laimes meklētājiem — tie sniedz visgaišāko liecību cik miļa ir viņu dzimtene un kāda sēkla viņos sēta pašu mājās, bet arī šeit varam retu atrast, kurā būtu ieaudzināta liela nacionālā pašapziņa.

Daudzu tautiešu sirdis vairs nav saistītas pie dzimtenes un tie mums zuduši.

Latvieši izkaisīti pa visu zemes lodi un tik maz vēl darīts viņu tuvināšanai dzimtai sētai! Laikam nav neviena cita tauta, kur šķiru naidis un nacionālās pašapziņas noliecināšana būtu tāds ziedu laikus piedzīvojusi, kā tas bija nesen mūsu pašu zemē. Protams, ka tas izpaudās un izpaužas arī starp ārzemēs dzīvojošiem latviešiem un, neatradami savās tēva mājās mieru un satīcību, tiem zuda katra cerība uz tautas augšanu. Ar to izskaidrojama mūsu daudzo tautiešu gandrīz steigri uzsūktā zemju kultūra un jaunatnes pilnīgā atraušana no savas pirmdzimtenes. Kādas attiecības svešā zemē var pastāvēt mūsu tautiešu starpā norāda sekošs zīmīgs gadījums: Argentīnā Rosario pilsētā kāds mūsu universitātes students bija pieteicis apmeklēšanu kādam (viņu vārdus saprotamu iedeslu dēļ neminu) mūsu bagātam tautietim, bet pēdējais ar apkalpotāju devis norādījumu, ka viņš nevēlās piejēmt. — Vispārīgi Argentīna šini ziņā priekš mums ir sāpju zeme, jo viņā dzīvojošo latviešu skaits ievērojami liels, bet organizācija ļoti vāja. Buenos-Airesā pastāv divas latviešu biedrības — viena no tām ar biedru šaubīgām pagātnēm; abas savā starpā apkaņojas. Bet Argentīnā dzīvo arī latvieši, kuriem Pampā pieder milzīgas zemes platības un viņu līdzdalība dzimtenes stiprināšanā taisni vēlama. Runājot konkrēti gribu norādīt arī uz kādu aizmirsto latviešu koloniju

«Austru». Patagonijā, tuvu Ugunszemei. Šī kolonija ir kā sala uz zemes virsma: viņai apkārt bezgalīga nogurdinoša stepe ar nemilīgu klimātu, bet tur latviešu gars dzīvs un interese par dzimteni liela. — Tāpat pēdējā laikā daudz dzirdētā Gran-Chaco, kurā zīmīgi nosauc par «zaļo elli» un kurās dēļ jau kādus trīs gadus cīnas Bolīvija ar Paragvajū, mazā pilsētiņā Čaratā dzīvo vairākas latviešu ģimenes. Čaratas latvieši dzīvo nabadzīgi un katru kultūrelo atbalstu no dzimtenes tie saņemtu ar lielu pateicību. Starp citu, varētu piezīmēt, ka apmēram tik pat daudz tur dzīvo arī vācieši, bet tiem ir sava skola. Izglītības jautājums vispārīgi Dienvidamerikā ir akūts un te mūsu labdarības un kultūras iestādēm atveras plašs darbības lauks. Nāk prātā kāda nesen atbraukuša mērnieka stāsts par turienes iedzīvotāju izglītības līmeni — pie aļģas izmaksas no simts strādniekiem tikai septiņi pratuši parakstīt savus vārdus.

Šos datus es pievedu ar nolūku, lai par jautājumu ierosinātu nopietnu pārdomāšanu. Ir vēl daudzas citas latviešu kolonijas, kur katrs tautas brāļu pamudinājums atrastu lielu atbalsi.

Ir laiks sākt domāt par vispasaules latviešu kongresu, jo pirms tam jāveic liels sagatavošanas darbs. Mūsu universitātes durvis būtu jāatver arī ārzemēs dzīvojošiem un tiem jāradā ceļš atpakaļ uz tautas sirdi. — Kā kuriozumu varētu minēt kādu Brazīlijas latvieti, kurš nekad Latvijā nebija bijis un šeit pats ar saviem līdzekļiem atbraucis studēt, bet diemžēl ievilkts kādā lielākā studentu organizācijā, tur iemācījies lietot reibinošus dzērienus, piesavinājis vācu (!) garā kaldinātās studentu dziesmas un studijas nebeidzis ar šādu bagāžu atgriezies dzimtenē Brazīlijā. Pievestā parādība, protams, nav nekā sevišķs un neparasts, bet tur atspoguļojas mūsu liela daļa intelliģentās jaunatnes traģēdija.

Stud. inž. M. Grietēns.

Atbild, redaktors: Roberts Spodriņš.

Izdevējs:
L. O. studentu vienotgu Vienkopa.

Studentu padome.

(Turpinājums).

pām, par studentu pašpalīdzības summu palielināšanu, vai pārkārtošanu, tika noraidīti, lai gan tagad stāvoklis tiešām tāds, ka studentu padomes uzņēmumus nevar uzskatīt par studentu pašpalīdzības institūtiem, tie ir vienkārši peļņas uzņēmumi, kuru uzdevums, pirmā kārtā, dot lielākus ienākumus, uzkrāt studentu padomei lielākus līdzekļus, rezerves vai nama fondos.

Studentu namā iekārtots internāts, kur par Ls 12.— mēnesī izīrē gultas vietas 6 studentiem un otriem sešiem piešķir brīvvietas. Tā realizē studentu apgādāšanu ar labiem, lētiem un ērtiem dzīvokļiem un trūcīgo studentu atbalstīšanu. 6 un 8000, lēkas, iznāks diezgan zems procents. Iesnēgto priekšlikumu noraidīšanu, par summu palielināšanu, internātam motivē ar to, ka studentu nams esot pagaidu nams, bīvējamā studentu nama kapitālu ieguldījuma objekts, kam pirmkārt jānodod lielāka rente. Internāts un studentu dzīvokļi tādu nevarot dot, tāpēc pagaidām arī studentiem nekā līdzēt vairāk nevar.

Arī pie virtuves budžeta noraidīja vairākus priekšlikumus, kas proponēja palielināt summas brīvpusdienām, lai varētu pācēlt to kvalitāti, tā kā trūcīgie studenti saņemtu arī tiešām brīvpusdienas, nevis līdzšinējās brīvzupas.

Tai pašā laikā budžeta komisija atrada par iespējamu atbalstīt līgumu pēc 2000

latiem, būru laivas iegādei Ū. S. vajadzībām.

Ja mūsu Universitātes sports tiek vadīts tādā garā, kur kultivē dažādus reprezentācijas luksusa sportus, nav brīnums, ka šī neapmierinātība ar Ū. S. vadību pēdīgi vērsās pret Universitātes sportu vispār, prasot obligatorisko nodevu atcelšanu par labu sportam un sporta pārņemšanu Universitātes ziņā. Priekšlikumu pie Ū. S. budžeta, par nodevu stripošanu par labu tam, iesniedza studentu zemnieku frakcija, motivējot savu prasību ar to, ka tā kā visi studenti nevar jemt viņā dalību un sevišķi no tagadējā Ū. S. plašajai studentu saimei maz labuma.

«Latvijas skauti lūdz Jūs apmeklēt 3. lielo nometni Asaros no 20.—30. jūlijam š. g.», tādi zīmīgi uz vēstulēm informē sabiedrību par gaidāmiem notikumiem. Kam arī studentu saime nevar paiet vienaldzīgi garām. Atsevišķas studentu organizācijas, kas jūtas tuvākās skautu idejām vai arī no kurām vidus nāk aktīvākie skautu vadītāji, dāvinājušas skautu sacīkstēm balvas, kuras izcīnīs 100 vienības lielās nometnes laikā Asaros. Bez valsts prezidenta, ministru prezidenta K. Ulmaņa, kā arī dažādu organizāciju un firmu balvām, jāatzīmē studentu Vienotgu vienkopas dāvētās Latvju daiņas un korp. «Fr. Academica» nometnes telts. Balvu soliņš arī Konkordiju Senjorāts. Esī modrs!

Kopā ar akadēmisko jaunatni nododam sveicienu atjaunotās Latvijas valdībai.

A. G. Ruhtenberg

KĪMISKA FABRIKA,

Ganību dambī 40.

Bite un Gulbis

Gaļas un desu rūpniecība,
Rīgā, Marijas ielā 114. Tālr. 92449.

Tirgotavas: Marijas ielā 114, tālr. 92449. Svērtuves ielā 10, tālr. 22114. Avotu ielā 39, tālr. 96959. Kr. Barona ielā 39, tālr. 29733. Centraltirg. gaļas pāv. 7. Majoros: Tirgus lauk., tālr. 446. Dubultos: tirgus laukumā, tālr. 398.

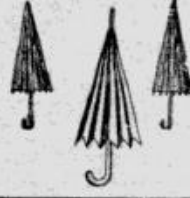
Dāmu apģērbi vairumā

Leviuss, H. un b-drs

Marijas ielā 8. Tālrunis 33635.

Lietus sargu un
spieku rūpniecība
J. Krasovskis

Marijas ielā 25/27
(pie Blaumaņa ielas).
Tālr. 32437.
Dib. 1901. g.

Tapsētājs un dekorētājs

J. Stepermans

Andr. Pumpura ielā 5. Tālr. 20074.

Apģērbu nams

J. Baskins

kungu un dāmu apģērbi.

Marijas ielā 6. Tālr. 23940.

JURA IRBES, metala poļu fabrika, Cēsu ielā 33. Tālr. 91325.	Sasienamo lenšu fabrika G. HENČKE un R. HOFFMANIS Kuģu ielā 16/2. Tālr. 33947.	PĒTERS ŠULCS, Kolonālpreču tirgotava un makaronu fabrika Tērbatas ielā 22/24.	Silķes vairumā ZĒLIGS OPEŠKINS, Plkv. Brieža ielā 15.	«JUNO», ip. I. Levitas. Dāmu apģērbu tirgotava, Kr. Barona ielā 38.
Ādu fabrika «FORTUNA», I. Jakobsons, Vidzemes šos. 49/51.	Jul. Kāns, Rīgā Plkv. Brieža ielā 4/6.	M. BĒRMAN, Papīru tirdzniecības un rūp- niecības akc. sab. Vaļņu ielā 3/5.	Manufaktūras preču tirgotava VAINERMAN un KREMER, Kaļķu ielā 18. Tālr. 31491.	Sab-ba „SILTUMS“ Skolas ielā 4.
Gatavu apģērbu tirgotava Z. Šnejers Marijas ielā 18.	Kīm., drogu un kol. preču priekšstāvn. B. Godes Krāmu ielā 4.	Adītu preču un veļas tirgotava E. JUDELSONS, Avotu ielā 2.	Modes preču nams I. CHAITIN, Kungu ielā 5. Tālr. 21588. Brīvības ielā 2. Tālr. 34964.	Rīgas zeķu - trikotāžu fabrika A.-S. «KOLIBRI», Katoļu ielā 2-a. Tālr. 30081.

Pirmklasīgs apģērbu veikals B. Kacs Marijas ielā 21-a. Tālr. 23461.	Auto-Service Aspāzijas bulv. 4.	Vilnas izstrādāš. fabrika „ Viktorija “ ip. Š. Rabinovič, Brīvības ielā 129/133.	Ģertrudes aptieka ip. I. Borde. Ģertrudes ielā 79.
--	---	--	---

Manufaktūras preču lieltirgotava Jānis Vanags RĪGĀ, Brīvības ielā 52. Kaļķu ielā 18. Kr. Barona ielā 16.	Tirdzniecības A.-S. LATVIJAS KOKVILNAS RAŽOJUMI RĪGĀ, Herdera lauk. 1. Tālr. 35-33.	Pirmā labuma DZENSIKSNAS Gatera un riņķa ZĀGL. A/S. J. Taube RĪGĀ, L. Smilšu ielā 34. Tālr. 22944.	A.-S. „ GENTLEMAN “ Latvijas plašākais apģērbu nams, Rīgā, Kaļķu ielā 22/24. Jelgavā, Pils ielā 6/8.
Augļu tirdzn. P.-S. „ Agrumi “ Tālr. 27572, 31442. Mārstaļu ielā 21.	A/S. M. S. Kuzņecovs Fajansa, trauku un mālu trauku fabrika, L. Maskavas ielā 157/159, tālr. 28762. Veikals: L. Grēcinieku ielā 17/19. Tālrunis 22873.	„Alfa-Astra“ Jankevičs, Fleišers un b-dri, Ganību dambī 7-a. Tālr. 30421.	Pirmā Latvijas ceļojumu pie- derumu mehāniskā rūpniecība „ Elastik “ Rīgā, Mārstaļu ielā 21. Tālr. 20867.
KLUGA un ERVALDS, ipaša K. Kluga, trauku un lampu tirgotava, Rīgā, Tērbatas ielā 14, tālrunis 26257. Pastāvīgi krājumā: porcelāna, fajansa un stikla galda trauki, nerūsējošie galda naži, Karotes, Vir- tuves piederumi, VECKA ievārijuma glāzes un aparāti. Dažādas gredzuma preces, Lampas, elektrības un petrole- jas apgaismošanai.	Mākslas graviera darbnīca TH. RŪVALD, ip. J. EDELHAUS, Vaļņu ielā 31. Tālrunis 28094.	Aug. Kurau Tērbatas ielā Nr. 78. Tālr. 92227. Noliktava: Tērbatas ielā 24. Tālrunis 27629.	Dzelzstirdzniecība ĀDOLFS KLEINS, Grēcinieku ielā 30. Tālr. 22772. NOLIKTAVĀ: cinkots angļu skārds markas «Strauss», I. kvalitātes, angļu baltais skārds, cinka skārds, melnais skārds, angļu lodēji, alva, angļu alva, angļu svins.

W. Kufe
Schokolade · Konferten · Biskviti · Wafelē · Kafeja
Fabr. noliktavas: Brīvības ielā 13 un Raina bulvārī 25.

Konditoreja-
kafejnīca
F. Vitols
Rīgā,
Dzirnavu ielā 109,
Tālr. 29232.

VASARAI — karamēles
„**Karnevāls**“
„**Ballets**“
jaunizlaidums!
A/S. „Laima“
Latvijas Aptiekaru
Iepirkšanās S-ba
M. Kalēju ielā 20.
Drogu lieltirgotava

BENCINFORM, BF.
Katrā traipu izņem
Likumīgi aizsargāts,
Tikai oriģinālpuvelēs, ar izmēģinā-
tu traipu tīrīšanas tabeli par Ls
0,80 pudele. Visur dabūjams. At-
raidiet mazvērtīgos pakalpatdarināju-
mus.
Vairumā pie
BRUNO FROBEEN, RĪGĀ.
Paul Quaade
Sviesta eksports un veļas maz-
gājamās mašīnas.
Vaļņu ielā 2, tālr. 23793, 30795.
Dzīv.: Valdemāra ielā 20, tālr. 34453.

Rīgas cementa fabrika
C. CH. SCHMIDT A.-S.
Bez atlīdzības sniedz izziņas par ce-
menta, ķieģeļu būvveidu, cementa ķie-
ģeļu pielietošanu lauku būvniecībā, pār-
bauda laboratorijā grants derīgumu un
pagatavotos cementa ķieģeļus, nosaka
betona sastāvu cem. ķieģeļu pagatavo-
šanai.
Pašražoto cementa ķieģeļu pagatavoša-
nai: pārdod dzelzs rokas veidgus
par Ls 40,— gabalā vai arī iznomā tos
par Ls 1,— mēneš, ne ilgāki par 3 mē-
nešiem.
Pieprasīt:
Rīgā, M. Svaru ielā 1. Tālr. 23439, 30062
A/S. „Marss“
Rīgā, Dzirnavu ielā 66, tālr. 22415, 30427.
Tēraudī, būvpakalumi un visi
tehniskie piederumi.

Laboratorija
Prof. Dr. med.
R. ĀDELHEIMS,
Valdemāra ielā 33.
Minerālūdeņu iestāde
P. OZOLS,
Stabu ielā 56. Tālr. 96794.
**RĪGAS
PAPĪRU FABRIKU A./S.**
Fabrika atrodas Ligatnē.
Valde: Rīgā, L. Aldaru ielā 12,
Tālr.: 23155, 22460, 20662.
Tēlegrammu adrese: Pactien — Rīgā.
Papīrs visādās kvalitātēs.

Agentūra „**LATANIL**“.
Augusts Kalniņš un B-dri
Firmas
I. G. Farbenindustrie Aktiengesellschaft
Tālruni № 23419, № 30403, № 22465
Verkaufsgemeinschaft Farbstoffe pārstāvēniecība
Rīgā, L. Pils ielā 24.

Speciāls cepuru veikals
Samiel Ass
Rīgā, Audēju ielā 9 Tālr. 2-3-4-2-5
Dibin. 1898. g.

Richard Kablic
Alberta ielā 12

Saules aptieka RIGĀ.	Aleksandra aptieka RIGĀ.	Vecpilsētas aptieka RIGĀ.	Foka aptieka RIGĀ.	Th. Burchardt aptieka RIGĀ.
Sanātorija «Atgāzene»	Dr. Špringenfelds RIGĀ.	Z. GARBERS, parfimēriju un drogu veikals, RIGĀ.	Dāmu konfekcijas M. BARONS, Marijas ielā 12.	Rīgas stacijas bufete īpašn. Zaikovs.
A. MEILACH, RIGĀ, Dzirnavu ielā Nr. 70. Tālr. 29722.	E. KARIKIS, RIGĀ, Elizabetes ielā Nr. 8.	Sekunde un Grinvalds RIGĀ.	A/S. Apģērbu nams M. ŠUMACHERS, Marijas ielā Nr. 21. Tālr. 29157.	Rīgas Eļļas spiestuve «ASTRA», Cēsu ielā 11. Tālr. 93915.
Koloniāl preču imports B. LEVENSONS, RIGĀ, Kungu ielā Nr. 26.	A. FOGELMANS, RIGĀ, Marijas ielā 31. Tālr. 28473.	Stikla Eksports H. ŠENS, Rīgā, Biķernieku ielā 21/23. Tālr. 95671.	A/S. «Ars» RIGĀ.	ATSEVIŠKO TIRDZN. un RUPN. UZŅ. DARBIN. SLIMO KASE, RIGĀ, Stabu ielā 23.
C. PFEIFERS, RIGĀ, Tirgoņu ielā Nr. 20.	H. HIRŠMAN un D. BAUMS, RIGĀ, Audēju ielā Nr. 10.	Konditoreja H. MARIENFELDS, RIGĀ.	Trikotāžu rūpniecība «Mona»	Manufaktūras noliktava J. FRIDMANS, Marijas ielā Nr. 8.
P/S. L. FREIDBERG un B-DRI RIGĀ.	A/S. «Emolip» RIGĀ.	M. KRINCMAIS un CH. LÖVENŠTEINS RIGĀ.	Simon Cimmermans RIGĀ.	«Flaxtrade» RIGĀ.
ED. BRŪNS un B-DRI RIGĀ.	M. FRIEDS, RIGĀ, Apģērbu nams.	„Prosvet“ RIGĀ.	Apģērbu nams. J. KACS, RIGĀ, Marijas ielā Nr. 26.	Dāmu apģērbu veikals M. BARANS, Marijas ielā 18. Tālr. 34011. RIGĀ.
Z. GRUNS un B-DRI RIGĀ, Kurmanova ielā Nr. 6-a.	A/S. «Lignum» RIGĀ.	R. HIRŠHORN, RIGĀ, Marijas ielā Nr. 11. Marijas un Elizabetes ielu stūri. Dib. 1882. g.	REZERVĒTS. KV. Nr. 252,	Zidu austuve «GIBAR», Rīgā, Marijas ielā 103.
A/S. Volfšmidt RIGĀ.	B. FOGELMANS, Aspāzijas bulv. Nr. 2. RIGĀ.	Tabakas veikals M. FOGT, Rīgā, 13. Janvāra ielā 21/23.	P. NOTAREVIČ un F. KORTIN, RIGĀ, L. Peldu ielā Nr. 15. Tālr. 22666.	Kafejas un Cigoriņu fabrika «Oļen», īpašn. H. Meitlīn un dēļ Rīgā, Bruņinieku ielā 52. Tālr. 94128.
A. FEITELMANS, tallor, Rīgā, Kaļķu ielā 20. Tālr. 33264.	Pirmklasīgs apģērbu nams A. MAURERS, Rīgā, Marijas ielā 12. Tālr. 32781.	LUDVIGS ZIMMERS RIGĀ, Nažu preces hēlirtgotava un imports. Mārstaļu ielā 32. Tālr. 22419.	K/S. Rīgas Birstu fabrika GEORG LENK Rīgā, Vēja ielā Nr. 22/24.	Pirmklasīgs kungu drēbnieks H. TELJATINS, Elizabetes ielā Nr. 14-a. Tālr. 27857. (Kr. Barona ielas stūri).
Manufaktūras veikals H. GOLANSKIS, Rīgā, Marijas ielā Nr. 19. Tālr. 29155.	Manufaktūras veikals M. DUBINS, Kaļķu ielā Nr. 6, RIGĀ.	H. ZELKINS, RIGĀ, Tērbatas ielā Nr. 6. Tālr. 26572. Dažādu metālu skārdi un caurules.	Koku tirgotava E. GURVIČS un A. KACS, RIGĀ, Pirts ielā Nr. 8. Tālr. 30697.	REZERVĒTS kv. Nr. 223.
Velospēdu fabrika «LATVELLO», Rīgā, Elizabetes ielā 16. Tālr. 26613.	W. KYMMEL, RIGĀ ķīmiska fabrika. Lāčplēša ielā 83. Tālr. 34059.	Rīgas olu centrāle RIGĀ, Tālr. 21328. A. M. Reiders.	K. REINHOLDS, RIGĀ, Brīvības bulv. Nr. 1.	Tirdzniecības un rūpniecības A/S. «SILVANA», RIGĀ.
Tekstilpreces H. BEHRMANS, Rīgā, Grēcinieku ielā 7. Tālr. 22880. Privāt. 97726.	Kalēju meistars G. A. ŠVECHEIMERS, RIGĀ, Blaumaņa ielā 2. Tālr. 33821.	Kažokādu apstrādāšana un krāsošana «A D A», RIGĀ.	Trikotāžu fabrika un aditava «ADTRIK», īpašn. P. Taškova. Rīgā, Valdemāra ielā 56. Tālr. 91745.	Dāmu apģērbu nams B. FRIDMANS, Kr. Barona ielā 14. RIGĀ.
Mēbeļu veikals, I. M. TAIC, Rīgā, Kr. Barona ielā 30. Tālr. 27968. Marijas ielā 21. Tālr. 27556.	Latvijas Mežu Eksports I. ŠERMANIS, Šķūņu ielā Nr. 4, dz. 1. Tālr. 23296.	S. ARON, Kolonialpreču imports, Krāmu ielā 4. Tālr. 23077. RIGĀ.	Foto - Kino - Radio A/S. A. LEIBOVICS, RIGĀ.	Kim. rūpn. «GAUJA», Inž. E. Jākobsons.
FEITELBERGS un GOTCS RIGĀ, Brīvības ielā Nr. 28. Filāle: Grēcinieku ielā 13. rakstāmlietas.	REZERVĒTS kv. Nr. 294.	Zēķu rūpniecība «HERMES», Rīgā, Audēju ielā 11. Tālr. 34028.	Rīgas Kartonāžu fabrika J. KAPLANS, RIGĀ, Stabu ielā Nr. 34.	○ NILS OLSGARD Export - Import RIGĀ.

<p>Tekstil, tirdzn. un rūpniec.</p> <p>A/S. «Delka»</p> <p>Rīgā, Ganību d. 31.</p>	<p>Tirdzniecības un rūpniecības akc. sab.</p> <p>„Sildokarbo“</p> <p>Briketu fabrika, kalēju akmeņogļu, koksas imports.</p> <p>Kuģu ielā 42. Tālr. 33366, 32255.</p>	<p>Ilgeciemmiti</p> <p>J. BLUMBERG</p> <p>Rīgā, Tvaikoju ielā 4</p>			
<p>„Buffalo“</p> <p>Tirdzniecības un rūpniecības A/S.</p> <p>Rīgā, Ganību d. 30.</p>	<p>Ed. Cepps</p> <p>Mašīnu fabrika, katlu kaltrve, čuguna un metālu lietuve, elektriska un autogēna metināšana.</p> <p>Valguma ielā 38. Tālr. 32950.</p>	<p>Vislabākā ir „Pingvin“ tinte Nr. 104.</p> <p>Th. Liccop, Rīgā</p> <p>Ķemeru ielā 11-a. Tālr. 41830.</p>			
<p>Mēbeļu veikals</p> <p>P. Alpers, Rīgā</p> <p>Kr. Barona ielā 50. Tālr. 31801, 31997.</p>	<p>Tabakas fabrika</p> <p>«Ottoman»</p> <p>RĪGĀ,</p> <p>Popova ielā 6. Tālr. 32751.</p>	<p>Baltijas Loids</p> <p>Celojumu birojs.</p> <p>RĪGĀ,</p> <p>Tirgoņu ielā 22.</p>	<p>Koku eksports</p> <p>Jakob N. Levin</p> <p>Doma lauk. 11/13.</p>		
<p>Tirdzn. un rūpn. akc. sab.</p> <p>„Moritz Feitelberg“</p> <p>Rīgā.</p>	<p>Manufaktūras noliktava vairumā</p> <p>M. B. Kazackis</p> <p>Rīgā. Kalku ielā 12.</p>	<p>Pirmklasīgs apģērbu nams</p> <p>A. Grobin,</p> <p>Rīgā</p> <p>Marijas ielā 19. Tālr. 29369</p>	<p>Apģērbu nams</p> <p>L. ŠMUSKINS</p> <p>RĪGĀ,</p> <p>Marijas ielā 16. Tālr. 29557.</p>		
<p>Dzelzs imports</p> <p>HIRŠFELDT, HIRŠHORN un TRAINIS,</p> <p>Rīgā, Turgeņeva ielā, noliktava 8-9. Tālr. 31053 un 32495.</p>	<p>Prov. L. Meitina</p> <p>ķīm. laborāt. «LION»,</p> <p>Bruņinieku ielā 52. Tālr. 94217.</p>	<p>J. GELBART & Co.,</p> <p>RĪGĀ,</p> <p>Stabu ielā 45. Tālr. 20893.</p> <p>Speciālnoliktava: Mēbeļdrānas, logu aizkari, galda segas un galda garnit.</p>	<p>„Plywood“</p> <p>L. JOFFE & Co.</p> <p>RĪGĀ,</p> <p>Duntes ielā 36/40. Tālr. 95858.</p>		
<p>A.-S. Rīgas konservu fabrika</p> <p>S.K.F.</p> <p>Artillerijas ielā 40.</p>	<p>L. Richters, Rīgā</p> <p>Brīvības ielā 32. Tālr. 96632.</p> <p>Koloniālpreces, delikāteses, augļi.</p>	<p>„Kurzemes Manufaktūra“</p> <p>tirdzniecības un rūpn. A.-S.</p> <p>Brīvzemnieka ielā 26/28.</p>	<p>V. Anspachs</p> <p>fabrika,</p> <p>Brīvības ielā 101. Tālr. 91333.</p>		
<p>Mežu un koku materiālu tirdzniecība un eksports</p> <p>Ziemeļu mežu A/S.</p> <p>L. Zirgu ielā 9/11.</p>	<p>Marijas aptieka</p> <p>Rīgā, Marijas ielā 3, stacijas tuvumā.</p> <p>Tālr. 21865.</p>	<p>Konditoreja - kafē</p> <p>A. Torchiani</p> <p>Tirgoņu ielā 6. Marijas ielā 9.</p>	<p>Vilnas drēbju fabrika</p> <p>„Boston“</p> <p>Tērbatas ielā 73.</p>		
<p>Damu apģērbi un veļa firma</p> <p>„E. ŠAPIRO“</p> <p>Rīgā. Marijas ielā 31.</p>	<p>Apavu veikals</p> <p>K. GOLDŠMITS</p> <p>Marijas ielā 18.</p>	<p>Aditava</p> <p>H. Zalbovičs</p> <p>Matisa ielā 36.</p>	<p>Maiznīca</p> <p>P. Biernis</p> <p>Rēveles ielā 96.</p>		
<p>„Rokoko“</p> <p>kafejnīca un konditoreja</p> <p>Rīgā, Elizābetes ielā 51.</p>	<p>Lielā ziemeļu tēlegrafa sabiedrība</p> <p>Aspāzijas bulv. 15.</p>	<p>Jura Irbes</p> <p>metālpogu fabrika,</p> <p>Cēsu ielā 33. Tālr. 91325.</p>	<p>S. RABINOVIČS un E. ŠNEIDERS,</p> <p>kontogrāmatu un albumu fabrika,</p> <p>Aku ielā 5/7.</p>		
<p>Apģērbu nams</p> <p>Z. RABINOVIČS,</p> <p>Marijas ielā 4-a (Elizābetes ielas st.). Tālr. 26571.</p>	<p>A. Junoša & A. Feierabend</p> <p>Rīgas mūzikas nams,</p> <p>L. Smilšu ielā 22.</p>	<p>Rezervēts Nr. 236.</p>	<p>Rezervēts Nr. 239.</p>	<p>Baltijas zīdu un vilnas austuve</p> <p>«Letré»</p> <p>Kalku ielā 13. Tālr. 33650.</p>	
<p>Latv. trikotāžu un zeķu rūpn.</p> <p>„Latriko“</p> <p>Grēcinieku ielā 24. Tālr. 22391.</p>	<p>Manufaktūras lieltirgotava</p> <p>A. Zivs</p> <p>Tirgoņu ielā 22. Tālr. 20347.</p>	<p>Franz Kahlert</p> <p>Rīgas bīzu listu un rāmju fabrika</p> <p>Martas ielā 9. Tālr. 28757.</p>	<p>Metāltirdzniecības akc. sab.</p> <p>Brāļi Popovi</p> <p>Grēcinieku ielā 25.</p>		
<p>Skārda izstrādāšanas fabrika</p> <p>„Zvaigzne“</p> <p>Bruņinieku ielā 11. Tālr. 91338.</p>	<p>Krāsu fabrika</p> <p>„STAR“</p> <p>ipašn. C. Dvelaitky,</p> <p>Raža bulv. 23.</p>	<p>Būvmateriālu, dzelzs, tērauda un krāsu tirgotava</p> <p>MARKUS BERGMAN,</p> <p>L. Peldu ielā 22.</p>	<p>E. ETTINGER</p> <p>grāmatnīca un bibliotēka,</p> <p>Brīvības bulv. 3.</p>		
<p>Z. Cheifecs</p> <p>maiznīca,</p> <p>L. Maskavas ielā 4. Tālr. 31129.</p>	<p>G. J. LANDMANS,</p> <p>ieroči, velosipēdi, makšķeru piederumi, vasku drēbe.</p> <p>Grēcinieku ielā 37.</p>	<p>Parimērijas un frizieru piederumu veikals</p> <p>A. SOKOLOVIČ,</p> <p>Brīvības ielā 10.</p>	<p>Bērnu apģērbi</p> <p>L. Libmans</p> <p>Brīvības ielā 14.</p>		
<p>Pirmklasīga kungu apģērbu ateljē</p> <p>A. ORKOVS</p> <p>Brīvības bulv. 6.</p>	<p>L. Balson</p> <p>L. Maskavas ielā 5/7.</p>	<p>A. Borovskis</p> <p>Dāmu frizētava,</p> <p>Gertrūdes ielā 77.</p>	<p>J. Riekstiņš</p> <p>metālgultu fabrika,</p> <p>Marijas ielā 119.</p>	<p>REZERVĒTS Nr. 139.</p>	<p>REZERVĒTS Nr. 148.</p>
<p>Mākslas austuve</p> <p>„Elfa“</p> <p>Mārstaļu ielā 1.</p>	<p>„LIPPERT“ velosipēdi</p> <p>pašu ražojums, vislabākā izpildījumā, arī uz nomaksu</p> <p>A/S. «A. LIPPERT».</p> <p>Rīgā, L. Smilšu ielā 23/25, Liepājā, Graudu ielā 45 un citās pilsētās.</p>		<p>Bloomfield's Overseas Ltd. Angļu sab.</p> <p>Mārstaļu ielā 19.</p>		

Briljanti,
zelts,
sidrabs,
kristāls,
O. Vidzers
Kaļķu ielā 9.
Studentiem rabats.

Spec. dāmu cepuru veikalas un darbnīca
«Laime»
ipašn. J. Brenners
RĪGĀ,
Marijas ielā 21-a.
Tālr. 33951.

Aditava un trikotāžu
lieltirgotava
R. Vestermans
Tirgoņu ielā 16,
RĪGĀ.

Apavu fabrika
„REKORD”
RĪGĀ,
Brīvības ielā 129/133
Tālr. 94571.
Veikali:
Avotu ielā 16-b.
Tālr. 26682.
Brīvības ielā 7.
Tālr. 21074.
Valmierā, Rīgas ielā 16.

Tirdzniecības un rūpniecības akc. sab.
Emil Falkenhof
zeķu un trikotāžu
fabrika, Rīgā.
Kantoris: L. Grēcnieku
ielā 12. Fabrika: Brīvības
ielā 129/133.
Tālr.: 20319, 20325, 93187.

Būvkoķu un galdnieku
materiālu tirgotava
I. ŠMULOVICĀ, J. JAVITC
un **S. ISJEMIN.**
Rīgā,
Lāčplēša ielā 38.
Tālr. 29259.
Turģeņeva ielā 21.
Tālr. 31208.

Ieteicam „DOLORIN”

pret galvas sāpēm, saaukstēšanos un vispārējām neiralģiskām sāpēm,
„PHARMACON” ķīm. farm. lab. pharm. O. BALTAKMENS, Tālr. 94987,

Vienīgā latviešu mehāniskā zeķu rūpniecība

„Ciklops”

Kurmanova ielā 10.

Tālr. 34225.

A/S.
„Chevag”
RĪGĀ.

Rīgas trikotāžu tirdzniecības un rūpn. A/S.
„Eskā”
RĪGĀ,
Kišezera ielā 5.
Tālr. 93860.

Koku eksports
R. Keilmans
RĪGĀ,
L. Smilšu ielā 29.

SOMIJAS
un vietējie audumi
Vairumā, Mazumā.
Lielā izvēlē.
Rīgā, Brīvības ielā 53, (Bruņinieku ielas stūri).
Tālr. 91991.

Skārdnieku darbnīca
B. Haveson, Rīgā
Stabu ielā 49. Tālr. 96772.
Pieņem dažādus metāla spiešanas darbus un izgatavo ventilātorus, izved skārda un ventilācijas darbus pie būvēm.

Godalgots ar zelta medāli, Rīgā, sept. 1932. g.
Rīgas naglu fabrika BABERGS un B-DRI,
Rīgā, m. Nometņu ielā 6. Tālr. 41793.
Galvenais pārstāvis un pilsētas noliktava **HERMANS VULFSONS**
Rīgā, Vecpilsētā 19. Tālr. 20868

O. J. Keller mašīnu fabrika

A/S. KELLER & ŠTEIN, RĪGĀ,
Armatūras, transmisijas un tehniski fabrikas piederumi.

LOUIS THAL
RĪGĀ,
Kaļķu ielā 12.

M. BERGMANS
L. Peldu ielā 22.
Tālr. 23931.

B. KAGANS
L. Maskavas ielā 25.
Tālr. 27630.

Tālr. 20583.

Dib. 1849.

Cimdi,

zeķes, dāmu bikses un zeķes,
zeķu turētāji etc.

pieņāvā

H. Knigge

Valņu ielā 14.

F-ma Šmidt, Rīgā,

ip. B. Rabinovičs,
Marijas ielā 70, (Matisa ielas stūri).
Tālr. 92073.
Lielā izvēlē.
Mērēšanas cenas.
Vairumā, Mazumā.
Kungu un dāmu veļa.
Modes un galantērijas preces.
Pieņem pasūtījumus un izpilda laikā.

PAUL BOEHM
Aspāzijas bulv. 11.
Tālr. 21780.

Z. GUTINS
Baznīcas ielā 31.
RĪGĀ.

REZERVĒTS Nr. 246.

I. Svina caurules,
svina skārds, svinnīni,
svinu aparāti, svins, alva.

II. Alvošanas darbi.

„Baltmetall”

Pašu ražojums — augstākā kvalitāte.

Par katru apavu pāri garantē.

Visjaunākie fasoni.

Studentiem un ierēdņiem 10% rabata.

Lūdzu pārliecināties.

J. FRENKELS

apavu veikals,
Marijas ielā 8-a (Dzirnavu ielas stūri).

Lieliska ir GOEGGINGERA šokolāde

„GAMMA”

Pieprasiet visur.

Ilgvīti, frizēšana, griešana un krāsošana tiek izpildīti pēc visjaunākām modes prasībām frizētavā

„Maks”

Brīvības ielā 8.

Jūsu papirosus uzlabo
MERKURI
čaulītes
ar Havana vaļi
A. JAUNZEMS,
RĪGĀ
Kr. Barona ielā 21.

(20 Rokoko — 35 cent.)

„Kvadrāts”

PIEPRASĪET VISUR

RAŽOJUMUS:
galošas, botes, gumijas zābakus, sporta un vasaras kurpes, priekšautus, galdautus, bērnu un slimnieku kopšanas piederumus, sūklus, grīdu paklājus un citus tehniskus piederumus.

L.P.R.

Latvijas papīru pārstrādāšanas rūpniecība
RĪGĀ.
Hospitāļu ielā 5. Tālr. 91550.
Wellpappen, Parafinpapīre, Oelpapīre, Kartonnage.

Par mazu naudu
dod lielu baudu!

Labākās pasaulē riepas

„Seiberling”

Pārstāvis:

Auto-Service

Rīgā, Aspāzijas bulv. 4
Tālr.: 29538, 34403, 34076

Pārstāvji visās Latvijas pilsētās.